

Sångbok för
Anna Jakobsson
Bothvalde
Gothum.

1906

Solskuret.

1.
S-dur

Du som ofta klogar under vandrängen
att du ej kan troget följa mästarin. Två
de dunkla fönstren, öppna vill du dörr
och släpp lät solen in! Hör.

Släpp en smula solen in! Släpp
en smula solen in! Två de dunkla
fönstren, öppna vill du dörr och
släpp lät solen in.

2)

Ar det här besvärligt gör dig allt en
Frestas du att börja dagen blott med
knot. Två de dunkla fönstren, etc. Hör

3)

Ligger frästeren ut för dig en anstans
garn. Vill hon utslä budskrift bland Guds
håna barn. Två de dunkla fönstren, etc.

4) Vill hon uti himmaret stifta hit och
strida, vill hon uti hjärta röfva all
Guds frid två de dunkla fönstren,
öppna etc.

3) Skulle du g' vara med din lott
förföjd; Kan du icke tacka Guds för allt
med fröjd. Två de dunkla fönstren öppna
etc. Hör.

4) Hvar du minne blifvit för Guds
ledning råda. Då han plödeligt lagt dig
på en sjukdoms bädd. Två de dunkla
fönstren öppna. etc. Hör.

5) Hvar dig Herren ställt uti en bortshymna
vär, Sjung din lilla visa, och var glad ändå.
Två de dunkla fönstren öppna etc. Hör.

6) Vill du lycklig vara på din pilgrims-
färd. Sprid Guds vackra solen i din
mörka värld. Två de dunkla fönstren
öppna vidt din dörr och släpp hela
solen in! Hör. Ja släpp hela solen
in. Ja släpp hela solen in! Två de
dunkla fönstren öppna vidt din
dörr, och släpp hela solen in!

2. Hvar är din mannen.
D-d-u

1) Hvar är din mannen som bär
sjuka på sabbatsdagar i förskänd
Och bryter lagen i sabbatens namn. Han
måste straffas det är bestämt, Se där
en tårn som har börjat springa. Se där
en bländ som sin syn har förlorat och
hvad blir saken om han får lysa ja
det blir ypperst har vi förstått.

2) Än drar han kring genom
landet och viken är alla tjufvares och
sjohörs vän gör galna människor
äro bliska utdrifver andra med
djäveln än gör han in till de gudstjänst-
och äro midsom med syndare, men vi som
håller var jorden af lagen, oss alla håller
han skrymmer.

3) Och syndaren som de vilja stona
han tager uppmanligt i förvar och
tympte segnade han att bygga, äro ypper

4
innan tienne dag, Tänk hvilken hädelse af den
mannen han säger sig vara Jesu Krist mig
korsfäst honom på kors och heller ty annars. Står
han hos till sist.

4) På heta jigit de bariser med stora
rätt hvarande dag min under tiden gick Jesus
Krislar, och frälste syndare af alle slag, och
stora hvar af män och kvinnor med
han om jagde hvar hälet han gick ty alla
törstiga gaf han dricka och alla hungerna
ficka fick!

5) Och jubelske stiga upp mot höjden
Uttur de friggjondas människors bröst från
de betungande lyftas bördan och alla
sorgerna deunga tvärt Och frälste män
de i unga glada i hosiarna till Davids son
och Herrens lof Gud på berg och dalar
från Röda hafvet till Libanon.

6) Men korsfäst korsfäst honom skrek
människorsharan och släppte ut Barabbar
risaren och höjor bötes och roparen friggj

5
men herret lades på Frälsaren med
tornkronan på blodig bjässa och många syndar
på skulderna gick människosonen till
människors frälsning att vinna seger på
Golgota.

7) Men sen han slogs att är fullkomnat
och blodet runnit från herret stann han
högge blef legd i en graf i klippan till
tredje dagen han trädde fram med fridens
hälsning till sina synder och dödens nyckel
ut i sin hand han för till himlen med
alla löfte snart kunnat jag er till fridens
kara.

3. Herren min herde
Dadam.

Herren min herde^g är mig skall inte^a
fallas has spöda lammen^g bär^a till sin färd^a
Och upp^g i äng så grön^a För han mig^a huld^a
skön. Skänkt sin mjölk^g till^a mig, Säg^a mig^a frid!
Stäm^g upp och i^a äng, en seger^a i^a äng, till
Herrens pris, ännu en gång. Men^a han^a,
skall ären^a ha^a På jorden och i himlarna.

Han viderbricker och på väres
vägen Leder mig mildt, Sitt namn till
pris. Endt jag ej fruktar här, hurdan är
alltid när; Han är min vän så här Och
jag är hans. Släp ögon och yng. etc.

3

Stt bord beröfver du Mig mot
fienderna, Smögjer med öga haf
Hjelpdet mite. Ja, du förbarmar dig,
Inskänker fullt för mig. Tack, Gud,
erinnerlig, Evinnerlig! Hör. Släp ögon och
yng! etc.

4

Idel barmhertighet Skall mig alltid
följa, Till jag i evighet Skådas min
Gud. Der jag vid Kappars bruns Wandrar
i idel frö Utu min faders hus i himmelen
Hör. Släp ögon och yng, en segersång,
till Herrens pris, ännu en gång, allena han,
shall äran ha på jorden och i himlarna.

8. Bakorn bergen.

9. - den

1

Bakorn bergen sjunker solen Utu
aftenslymning väg, Och ar tidens ström
försvunnit Ifrån oss en niddag, Åldrig
skall den mina tröda Utu skans portar
från, Dock, hur skönt att den oss bär
Närmre himlens sälla hamn! Hör.

Sjufilige him! Sjufilige him! Jag nu
nalkas till din strand, Till Guds stad,
det sköna land, Till det gylla fridens him.

2

Närmre himmet, vänligt Guds
Sjoglarns sing i nöd och lust, Och hans
förhört sätte gläder Mot det häva hemmet
hurt. Se på lifvets haf en jultörn.
Åfrån du ses gläda från, Skall
utropande hvar öfver; En dag närmre
himmelns hamn! Hör. Sjufilige him! etc.

3

Trötte vandrarn helar gädligt
Aftensolens nedgång, Ty han vet han

naflor mötet För sin resa, ivär och läng.
 Ohnågringen försvunnit Och för
 blicken skymtar fram Fylln stadens
 portar, Den en tvätta flumet hamn.
 Kor. "Lyfliga him! etc."

4

Som er vör värt lif försvunnit, Som
 en oflöshagga blott, Satt, er den, som
 det betänker Och sin ijet bar bärgad
 fatt. Tutan ilor! Snart vi mötas, Slutar
 i vår Fathes samn, Och ett tusenstämmigt
 Amen! Lyda skall i himlens hamn.
 Kor. Lyfliga him! etc."

5. Flörrens dag.

D-dm.

1 Snart vandat in dag, så härlig och
 i kor, För alla, som älska Gud. Den sol
 aldrig skymt af skuggornas flar, Och aldrig
 här klagans ljud. Kor. O härliga dag,
 som vandat för mig, O härliga mål, på
 julgrönens stig. Min länkton och läng allt

2 Jern ja

mer till dig döda, Den härliga Kristi
 dag!

2

3 ära och makt vår konung sig tr
 Och kallar de sina him. Ej ofländ och
 död då stufja oss mer, Ej synda mer
 plåger oss. Kor. O, härliga dag. etc."

3

För korset vi få en krona till lön,
 För ringhet konungstyg glans, För
 lönbedrödda stig en konung så skön,
 För värdet en regerkrans. Kor. O,
 härliga dag. etc."

4

Vi veta ej dag, vi veta ej stund,
 När den dagen inne är. Vi veta likväl,
 på sanningens grund, Att snart är
 vår brudgum här: O, härliga dag. etc."

5

1 Hört ni vad den då, den länktonen
 brall, Den brudgum ju snart är här Och
 hämtar dig him vid harfjörrens fud, Att
 se honom, som han är. Kor. O, härliga dag.
 etc."

6. Saligt saligt

b. d. m.

Saligt, saligt, att Guds folk få gåra,
 Wiltensbåda dromm vårt hjärta bär. Tack,
 för denna kärlek underbara, Som du skänkt
 oss, o, vår Jesu har!

2

Då med lust och fjäd vi fränt draga,
 Med vår brudgamm fast förenade. Herrens
 ande skall oss städs ledsaga, Och vår
 honung bli den segrande.

3

Kristus i sin död begravat döden, Att
 blif vårt i hans uppståndelse. Han stod
 upp i själfrö morgonglöden, Af hans lif
 vi gå välsignade.

4

Kärlekhetens skåna höge bebödat Lyser
 klart och ger oss mod att gå ellycken
 saglighet vi redan skadas, eller långt
 mera förmes det att få!

5

Jesus är vårt enda hopp på vägen,
 Jesus är vår ställ, Gifra frid, Jesus är
 vårt himlaaf, o, vägen: Amen, lof
 och pris till ewig tid.

7. Strömmar af nåd.

b. d. m.

Strömmar af nåd skola flöda Nåd
 på vår törstlande jord. Så är det
 trofasta lofte, Vi hafva fått i Guds
 ord. Hör. Strömmar, strömmar af nåd,
 Salighet, glädje och tröst, Mer än länge
 mera än änglar, Sjå våra längtan
 bröt!

2

Strömmar af nåd skola flöda Ifrön
 ditt ansikte, Gud. Så att den solbrända
 huden. Blomstrar för dig, som en brud.
 Hör. Strömmar, strömmar. etc.

3

Strömmar af nåd skola flöda, Flöda med
 ande och lif, Väcka de slumrande döda,
 Bryta ned motstånd och höf. Hör. Strömmar

Strömmar. etc.

4

Strömmar af nöd skola flöda, Så
har du lefvat och sagt; Derfor, och
vi dig beja: Vira din kärlek och makt.
Kör. Strömmar, strömmar. etc.

5

Strömmar af nåd skola flöda,
Tropaste Tårar, just nu. Fulle våra
törstande hjärtan. Fyll dem med andan
just nu. Kör. Strömmar, strömmar. etc.

8. Wid Sikars brunn

D-sen
Träde af vägen ⁴invid ⁴brunnen. Satt
vår ⁴Frälzare en dag, Och ⁴da ⁴var ⁴en ⁴brunn
nalkas, Säger han med välbehag; Kör.
Hvem som dricker lifuets vatten,
Törstar ej, törstar ej; Hvem som dricker
lifuets vatten, Törstar ej till ⁴vig ⁴liv.
2

Så till oss, som ännu vandra

Genom skumens föne land, Bjuda
Herr att törsten släcka. Vår sin klara
hållans vord. Kör. Hvem som dricker. etc.

3

Syndare, som intar veta Om det
gäller också dig, Hör hur Jesus än dig
kallar; Herra och släck din törst hos mig.
Kör. Hvem som dricker. etc.

4

Om vi Sikars brunn han tittat För
att ~~vittna~~ gifva dig och mig Off sin
nådes rika flöden, Hör vi brötna på
vår stig. Kör. Hvem som dricker. etc.

5

Nå vi och lik kvinnan skynda
För att vittna om den man, Som har
sagt oss våra synder Och äro och
förlåta hon. Kör. Hvem som dricker. etc.

9 - Tidens tecken

D-sen

Himlen malar, mörka skogar

draga Öfver förtet ngss iä Gud och
 klart. Allt på jorden tyckes iacka, blaga
 Säkert ständor något underbart.
 Krig och orolig hars på jorden vara, Rike
 mot rike restadt står; Hungernöden
 ymmer döel och fara, Pesten följer och
 dess hemska spär.

2

Jorden bäfvar, hela städer, ramlar,
 Slafvets vägar bedtra i sitt löge; Israel
 har bejlat sig förramlar Till sitt
 Kanaan, rite framtidshöge. Skall det
 sifängt vänta sin Messias, Har han
 glömt sitt löfte och sitt folk? Nej,
 det skall ännu en gång befröas Ur sin
 trældom och bli fridens teck.

3

Harorden ännu äro yppa jorden
 Denna hamne och stödt ic underbar?
 ännu ej berämnad är orden. Som
 vår Jesus en gång talat har. På vi icke
 vänta, loo och höggas. Att han kommer

snart vår brudgam här? Se vi ej att
 fikonträdet knaggas, Och att sommaren
 för handen är?

4

Mängden nu lifvar i Nöa dagar
 Lefva blöta för jorden och dess fröjd, Sker,
 dricker, gör hvad den behagar, Men är
 aldrig lycklig, aldrig nöjd! Skall och
 floden nu från jorden ropa Alla som
 föraktat Herrans bud? Mä vi herligh-
 fullt till dessa ropa: Sen på tidens tecken
 flyn till Gud!

5

Mä vi då af dessa tecken lära Waka,
 bejga icke glömma bort, Att hans ynn-
 embodet är nära Lyften blieken! Nödens
 tid är kort. Vår förlofning nalkas jvi
 ihu Herran. Jesus, vår förlossare är när
 Snart han kommer - då från striden
 fjärran På vi ewigt vara där han är.

10. Glennan själf.

X-lin
 Förlöf jag, o Herre, Blott
 våldsigelsen, ej äg, Sökte endast dina
 gåfvor, Nu du själf är allt för mig. Hör
 Jesus, Jesus, du allena du är vorden
 allt för mig, allt i himlen och på
 jorden. Hvar jag endast uti äg!

2

Förlöf jag på hämslor, Nu
 jag lifver af ditt ord. Förr jag sökte
 himlen hemma, Nu jag himmel har på
 jord. Hör. Jesus, Jesus, etc.

3

Förlöf var det plågsamma ströfvän
 Allt i allt behaga äg, Nu förtröstanfulla
 jag hviler, Vill hvila du har gjort för
 mig. Hör. Jesus, Jesus, etc.

4

Förlöf själf jag planer lade, Drömd
 mig en framtid skön, Nu är allt långt
 honom, Ut i tro och stolta bön. Hör. Jesus, etc.

Förlöf höll jag fast vid honom, Nu
 han håller fast i mig. Förr jag ofta
 flöt med strömmen, Nu han ankrat
 mig vid sig. Hör. Jesus, Jesus, etc.

6

Förr jag sökte vinna helia, Nu
 han själf min helia är. Förlöf önskar
 jag kraften, Nu han själf bor i mig här.
 Hör. Jesus, Jesus, etc.

7

Förlöf bar jag bördor tunga, Nu han
 mig och bördan bär. Förr min vilt skalle
 råder, Nu hans lag min väg är. Hör. Jesus, etc.

8

Förr jag kvadrades på Jesus, Nu jag vet
 att han är min. Och jag vet han själf
 skall föra Mig i brudgemskat in. Hör
 Jesus, Jesus, etc.

11. Sabbatidag.*G-lin*

Välkommen, stolta sabbatidag! De

är för mig så skön, Då jag i Herrens hus
 för gå och offra tack och bön. Hör
 Sabbatsdag! Sköna dag! Sabbatsdag!
 Sköna dag! Den gjorde du o Gud, för
 mig, att jag må prisa dig!

2

Välkommen ställa sabbatsdag! Med
 arbetsveckans slut, Och lät mig, trött
 till hvila och i själ, Hos dig få hvila ut.
 Hör. Sabbatsdag. etc.

3

Välkommen ställa sabbatsdag! En
 förebild du är. På himlens sabbat hvila
 skön. Som en gång väntar ut. Hör
 Sabbatsdag. etc.

4

Välkommen ställa sabbatsdag! Med
 fria till fridfull jord, Och glad hvar
 tröttnad pilgrim här att hvila vid
 Guds ord. Hör Sabbatsdag. etc.

5

Välkommen, sköna sabbatsdag!

Då ärengelein går ett ifrån jorden
 samla in Den gode Herdens får. Hör
 Sabbatsdag! Sköna dag! Sabbatsdag! Sköna
 Den gjorde du o Gud, för mig, att jag
 må prisa dig!

12. Vära hära i himlen.

G-dus

Lyft dig min själ, mot Nebots
 höjder, där genom tron ses lyftets last.
 Lyftvarte ord oss chot bringar Her-
 landelov från den andra strand. Lyssna
 hör hur de sjunga i edon inför tronen
 de hargarna stå mjöl martyrer och
 helgon som vunnit, de för evigt der
 jublande stå. Hör; Önskar du att
 få möta de äina i det land där g-ns namn
 ej nå önskar du att med änglar få
 sjunga lof åt villigt i prästarnas
 spår.

2

Kristen, lyft upp din blick mot

Lion, glöm ej din skatt i himlen thön!
 Om vi till döden öro trogna härlig
 blifver då vår reger lön Elden städ
 där Guds härlighet glimmar vi bland
 änglar och helgon få bo Der om
 reger vi vrigt få yemga. Där den trötta
 får hvila och ro. Hör. Önskar.

3

Ständigt framt i tron vi ha
 frukta ej dödens mörka flod Jesus
 vill hjälpa oss igenom han oss tröstar
 gifver hopp och mod. evig till int
 andra stranden vi himnit, och det
 land där ej solen går ned, vi få yemga
 mod den som vi älska himma,
 himma vi skiggas ej mer. Hör.;;
 Önskar.;;

13. O, hur stort att tro på Jesus.

J. S.

O, hur stort att tro på Jesus att
 unga är, under barnärens glada tid!
 Innan strömmar han hjärtats inma

härna när, lär oss smaka Jesu Guds
 frid! Hör. O, hur stort att tro på Jesus
 att unga är och få tala om vår sjalavärld!
 Då att annat jämt barnärens frid
 flyr denna följaktalla flödar är.

2

O, hur stort att tro på Jesus att
 unga är, innan ålderns smyg
 på och vårt samvete för ungdomens
 syndar förlämnas och vårt hjärta ingen
 frid kan få! Hör. O, hur stort.

3

O, hur stort att tro på Jesus att
 unga är, och få vara Herrens vingar
 män Herrens Jesus i den allra minsta
 hjärtat förmär, evig, han berösa
 fatt belönat dem. Hör. O, hur stort.

4

O, hur stort att tro på Jesus att
 gamla är, inatt han kommer hämta
 hem sin brud från vår igen skatt
 han då aftorka hvarje trö, och påblida

om en helig skrud! Hör. O, hur stort
att tro på Jesus uti unga år ej.

14. Siffrats kortbrev.

S. den

Ghur snart försvinner vår lifnad
här vårt lif förgångligt lukt blommans
är Glorier och blommor och faller af
han göms och glöms i din lyfte glöf.

Men herrens liften de vissna ej
de gå ej under o, nej, o, nej. Likt
himlens stjärnor de lyta stort igenom
tiden lida dag och natt.

Ghur skönt att få från förgångelsen
vita öga lyfta mot himmelströmmen där
bor vår Fader i fröjd och glädje där samles
barnen till fridens lura.

Ar Kristus lifvet vi vads de då
Må stoftet gärna till stoftet gå På

från vingars till från hänge och slädd
sig anden vingars till evig frid.

Och många vännis jag älskat som
me stå lyckliga kumma där De äro
bergade O må jag bland dem ej skolas
på kommens dag.

Blott ett jag beder o Jesus god
O vena två mig uti ditt blod, att jag
må bli en värdig gäst vid lammets
wigo bröllopsfest.

Må allt i världen här vissna
bort Jag vilde ej sörga min tid är kort
framför är himmet af nåd jag vet
mig väntar glädje och salighet.

15. Det är en härlig ting.

S. den

Det är en härlig ting att få i jysk hemning
Wid Jesu bord få sitta med angelor sända

omkring.

29

2

Jag aldrig bättre mår än då jag sitta här
Så här bland Jem vänner Och Herrens
fortsatt.

3

Ty midt ibland oss är Vår vän och
broder här Det rena milda lammet Som
världens syndar bär.

4

Nu har det ingen nöd För mig är
Jesus död Han vill oss alla gifva sin nöd
i överskott.

5

O, broder fröjda dig se Gud förbarmas
sig Han vill din synd förlata, Så gjorde han
mig med mig.

6

Ja, nåd, för allt jag fick Tramma
ögonblick Som jag med mine syndor
Till Herren Jesus gick.

7

35

8

Uti hans ägra namn jag har en säker
hopp står skornas bryg mig varar, Han
tar mig ämt i sin arm.

9

Jag arm och udd är Dock Herren har
mig här Af nåden blott vi fräbas vi
helga ordet lär.

10

Ja den som legen dömt och värld
och vänner glömt. Ett den har Jesus
Kristus Det bästa vinet gämt.

11

Hvad intet öga sett Gud sine barn
berätt Han är vår bästa fader I både
häft och lät.

12

Hans nåd och frälsförbund Det gäller
hvarje stund, O, mä hans namn till
himmlet på hela världens rund.

Glad tack min gode Gud Som lagit
mig till brud ett par och jag ständigt stå

blådet i högtidskrand.

13\

En gång i himlen står jag för se
min vän O tänk hvad fröjd det blifver
Huru han beskrifva en.

16. Så älskade Gud.

G-dm

Se lammet, på Golgate ²bräda
offrat, föröningens ²humblyhet ²händ, ²
Och lyft dina ²bedjande ²blöder ²I tron ²
till din ²hvarfärde ²vän! ²Se ²gys, ²se ²gys, ²se ²gys, ²
till ²ett ²blödande ²lam. ²Se ²gys, ²se ²gys. ²Huru
frälsar ²på sin ²syndas ²och ²skam.

2

De tryckande ²syndarnas ²börda, ²som
bringat ²dig ²djupaste ²se ²Från ²vidande
hjärtat ²skall ²fälla ²Om ²blott ²du ²till
konom ²vill ²se. ²Hör. ²Se ²gys. ²etc.

3

För ²dig ²blif ²han ²gisslad ²och ²slagen.
En ²sorgens ²och ²smärtans ²men. ²Men

ring ²är ²glädjen ²och ²fröden ²han ²ät ²de ²frö-
lorade ²vann. ²Se ²gys ²etc.

4

Med ²hottet ²på ²blödande ²skuldror,
han ²vägen ²till ²Golgate ²gätt, ²och ²dett ²för ²de
hvarfärde ²fängar, ²Så, ²har ²de ²hans ²härte ²förstöt. ²Se ²gys

5

Så ²älskade ²Gud, ²att ²han ²gaf ²oss ²sin
härte ²vårskignade ²som ²På ²grund ²af ²hans
död ²och ²försoning ²Blir ²syndaren ²frälsat
genom ²tron. ²Se ²gys, ²se ²gys. ²etc.

17. Vi gå till Jerusalem.

G-dm

Nu ²vi ²vandra ²till ²Jerusalem, ²till ²vårt
hem ²där ²Jesus ²bor ²där ²vi ²skall ²älska ²vår
vän ²där ²vi ²möta ²släkten ²med.

Hör. ²Skall ²och ²jag, ²en ²gång ²ijunga ²lammet
nya ²så ²skall ²och ²jag ²en ²gång ²ijunga
lammet ²nya ²så.

2

Tänk ²när ²alla ²lammen ²komma ²hem

som här tvecks af titens tvång, kanske trötte
utaf vandrigen hafva frågat många gång.
Kör. Skall och jag. etc.

3

Wem titen skada följäs ut, till den
högsta himlens ro, och vi njunga på vår
hemlands strät Snart vi få i himlen bor.
Kör. Skall och jag en gång. etc.

4

O vi fruktar du dig lilla byrd när
din faders vilja är att du ärfva skalle den
nya jord så njung det hemat här! Kör. Skall
och jag en gång. etc.

18. Ungdoms sång.

F. du

Uti ungdomens lyckliga dagar, Här
jag sammit för hjärtat en skatt Jag ej mera
nu söker och längtar Det är många där
för varit nått.

2

O jag sökte en gång efter lycka Och för

tränande själa en hamn. Men jag glömda
den vän som vill togga Ivarje länkande själ
i sin famn.

3

Liksom fågel som skolas till
färdt offren jag har en gång idat fram
jag nu sammit det tryggaste nädte Uti
skuggan af korsträdets stam.

4

Här möte ängliga hjerta från hvila
Och den jäktande själen ett bo Tja din
frälzare skynda ja då Och du skall öfren
du finne ro.

19. Om en liten tid.

F. du

Till det härliga land afvarn skyn
Vi i tron skälla egge redan här Ty ett
liten fast fördoldt för vår syn Här vår
jaggs beredt at oss där. Om en kort liten
tid Vi få njuta på himmelens strödd.

2

Älske vi på den häftiga strand Skols
 sjunga de saliga sång när förlösta från
 dödliga band. Vi vår frälsare skälda en
 gång. Om en kort. etc.

3

Till vår älskade Fader och Gud. Vi
 vänt offer och tack lägga ner. För den
 kärlek han skänker sin brud. Och den nåd,
 som han dagligen ger. Om en kort. etc.

30. Jag vill börja med Jesus.

G. Linn

Jag vill börja med dig, o, min Jesus. Hvarje
 dag under vandringens lopp. Jag vill börja med
 bön och med lofsång. Hvarje morgon, du väcker
 mig upp. Hör. Jag vill börja med dig o min
 Jesus, allt med ord eller gämfning jag gör
 och hvar stund i din kärlek förblifva.
 För ej något min ~~styg~~ salighet. Hör.

2

Jag vill börja med dig o min Jesus, När
 i ungdomens saliga vår. O live skulle

jag vanta dig följ. Till mat grafven
 jag lutande går. Hör. Jag vill börja. etc.

3

Jag vill börja med dig o min Jesus
 Hvarje steg jag skall ta i din
 hand jag min hand inneslutar; När
 mig när och beroga mig de! Hör. Jag vill
 etc.

4

Jag vill börja med dig o min Jesus
 Om än ensam med dig jag för går
 Du är nog för mig länthanda. Hör.
 ty vi älska hvarandra vi två. Hör. Jag vill
 börja.

5

Jag vill börja med dig min o Jesus
 Låt mig sluta en gång när dig här, Och få
 komma från sängen härnere. För att
 vakna hos dig, där du är; Hör. Jag vill
 med dig. etc.

31. Full frömling.

G. Linn

Skulle Jesus. Du mig hälsat. Trigg
 jag hvilat i din famn. O det dyra blod

mig renat Pris och ära till Guds lamm^d
 Pris och ära! Pris och ära! Pris och ära till
 Guds lamm! O ditt dyra blod mig renat!
 Pris och ära till Guds lamm!

2

Långe längtade mitt hjärta Efter denna
 fallna näd; Men när allt jag kan
 lämna Jesus horn med hjälpe och råd.
 Pris och ära; etc.

3

Hvarje ögonblick jag hämnat Blodets
 kraft uti min själ Slut det belar, hur
 det renas Från all synd och jag mår
 väl Pris och ära:: etc.

4

Afbild för din tjänst min Jesus
 Shall jag din för evigt bli För din ära
 vill jag vittna Om din frälsning full och
 fri. Pris och ära; etc.

5

Jag vill lifa fullt för honom För
 min själ full frälsat har I från hvarje

syndens smitta Och ej lämnat något
 kvar Pris och ära; etc.

6

Ära åt det blod som frälsat mig Ära
 åt dess renings kraft. Ära åt blod, som
 skyddar. Ära, Ära åt Guds lamm! Pris och ära^{och}

7

Pris och ära! Pris och ära! Pris och ära
 till Guds lamm Ära åt det blod som
 skyddar Pris och ära till Guds lamm.
 Pris och ära; etc

22. Den utvalde.

D. d. d.

Lyckliga brud utvald i Gud ^ainnan
 han grundade världen! Tänk hvilken lott
 som du har fått skönast brudungstut är
 din Tänk hvilken lott ^asom du har fått
 skönast brudungstut är din.

2

Lyckliga brud utvald i Gud ^aatt här
 i helighet vandra lifa hvar dag till hans

behag, Offrade lifvet för andra.

3

Lyckliga brud Klädd i hans skrud
Klädde i de gyllene myskur för du
så glad ska astad Ut i den skrud som
är myskur.

4

Lyckliga brud utvald i gud Utvald
i som den hära Korad som hans För
att i glans Högglöshörsom på bida.

5

Lyckliga brud Utvald i Gud för
att få äfva hans rike Och att till iit
fri från all blöd. Blifva som drötsning
hans like.

6

Lyckliga brud utvald i Gud Innan
han grundade jorden Torn i din värld I lif
och i död Denna välsignade orten!

I morgonstunden.

Jabla, ty fröjd är vår starkhet, Sängen

23. I morgonstunden.

I-dur

Jabla, i morgonen vandade, Sängen
med jabsande fröjd, Sängade vitsarna blanda
att prisa vår Gud i höjd. Glad dig, ja glad
dig i Jesus, Som sänger iit vitsarna lamm, Guds
som på grönsande ängar Dig för lyfligt
fram.

2

Sjunga, lilla sparf, som har funnit
Hos Jesus ditt frälsande bo, Stormar
vår tröskeln ha kunnit, Men störde ej
hjärtats ro. Kvittera, o kvittera din vira, Din
Jesus lyssnar Han af små sparfsarnas
jöllo sträcker är och i.

3

Jabla, ty fröjd är vår starkhet, Sängen
gör vägen till hus. Stetsat det klappande
hjärtat i ståt under stormens brusa Sång,
ja sjunga om din Jesus För många vitsar
sål. Vänd, för de kyskas du vitsar, Hvar
lönar, dig så väl.

4

Jubla, ly smärt upp! till Jön Yff
 tåga med ring inför Gud. Der får vi ^{anså} de
 gälar, vi runno med ringens Gud. Der
 få vi skada de ögon, Som troget följt
 oss här; Där få vi trycka de händer, Som
 smärtans bekken bär.

24. Attē hjārtats jābelsing.

Gubba mig, mitt sälla hjärta! Större
 lycka aldrig finner. Du är slut på sorg och smärta
 Jesus är min och jag är hans.

Kan mitt namn i din bär skrifvet, O hvad
fögl! Jag såhet det, Jag är bär för hela lifvet,
Jag är bär i evighet.

3.
Hvarje syndssår han helat, Ty han är så
god och from: Med sin Ande han beseglat, och
sin dyra egendom.

Da jag kan i bandigt sinne ropa: Abba,

läse för! Det är förjät, han har derinne, Ständigt
sällskaps jag nu har.

Synd och verld, såväl för evigt! Aldrig får
du mig i gen. Jesus, Jesus ~~frälsare~~ frälsare, heligt,
Hvarje stund han är min värd.

Uti sångstans hamnar Himlen bäst af för mig.
Genom den jag dig emfanar, I den så högt
har älskat mig.

Åa af löfängstones, klara, himlen gifves äls-
gud, Och jag hör mitt hjärta svara: Amen, amen,
pris till Gud.

25. Stora barnesgård.

Ett stilla barnhjärta man får ej hur som helst,
 Det går ej utan smärta att bli så genomfäst, ett
 andfäst stannar, ett mitt hjärta i så, ett baka
 biff och stannar, I Jesu anda gå.

Den som ^{kan} vill förära att bli en Abraham

Sin Trak måste bära Som lydnadsoffer
fram. Ej utan sorg fullbordas En sådan
offerdad Min sköna Rahel jerdas ej utan
hjärtadöd.

3

Men ville hjärtat brista, Vild
tanke på att offra allt ja måste
vita eget lif och rä, Dess öfverflöd blir
fröjden att lyda Herrens bud Som vi
på offerhöjden. På vittnesbörd af Gud.

4

Wäst Jeremia klagar att han
är innerstängd Och under sorgens dagar
På alla sidor trängd. Men hvarje
hinder borta En Jakobslögn af Dör
hoppets änglar färd, I tankar och begär

5

Som ström ställa tiger Wäst Herrens
härda slog. Och sig på nytt invägar
att vörda Herrens lag. Så skall det
o mitt hjärta, I vördnad för hans bud
Också uti din smärta, till bejda Herrens Gud.

6.

Se öfver sorgen vägen, Jag en en hårig dyn,
Guds löfte, segersbagen, Som glänsar uti skyn. Vi vill
jag Herrens biola, Han inga minsta god, Och täre
föddu biola, Till Jesu hjerta för.

7.

Att ställa barnhjärta man får ej bar som helst
det gör ej utan smärta att bli så genombrädd, Det
kostar läresänningar, Förinnan jag helgas så, Att både
lif och drömmar i Jesu ande gå.

J. sur 26. Se Jesus gick här nyss föd.

Utgå mig, du segersälla gäst. Hur kan du följa så.
Hur da ej nyss en synders kät. Hur skall jag
det förstå. Ja jag ej följst och vorden fri, Ty Jesus
gick följ nyss föd. Han lovat har min döjas
träng. Och nu är han min sol och stjärna.

8

Men var det inte du som var, en barn och fattig
man, Som nyss uppi en sång man bar, Och nu
du springa kan. Det fordom var. Nu är jag fri.
etc.

5.

Och är ej du Timoi son, Som blind vid Tullens
satt? Hvar fick du väl din syn i frän? Hvern
gaf dig denna skall? I frän min blindhet blef
jag fri. etc.

4.

Än såg mig var det icke du som i bland
grafvar gick. Och spaltst var? Hvi är då nu? I hjärta
gläd din blod? Jo, denna vän, som gick förbi, Han
gjorde mig såd en och fri. etc.

5.

Än du som lyser så af fild, Var det ej du, som
kom, Si rädd till Jesus nattid men vända lycklig an?
Jo, det var jag, nu är jag fri. etc.

6.

Och såg är du ej synderskan, Som grät, Simons
hus Och atst påtoningslängtan brunn. Hvi är din
blick så ljus? Jo, han som nyss gick vägen fram, Han
frädd mig från all min skam. etc.

7.

Än skall jag mine ögon till och du ej döfver
som lifdomd var. Och ja, och ja, ännu Jesus blif
min vän. Han planat ut min syndaskuld. Och

dag bli mig så god och huld. Och sjunger jag hans
lof och pris. Bland bulgonen i jessedis.

8.

Och äfven jag, som nyss var död, I äfver-
trädelse, Han fräddat har ur syndens nåd. Med
tröst förvarnare. Och därför sjunger jag så fri. etc.
Ott Jesus gick etc.

9.

Än säng är stut na frågar jag? Slåg, vifven,
icke i Son lysnat till oss Ton i slag. Ott Jesus
fräddat bli? Kom som du är ej treka. Hans milola.
äga på dig ser, Da han bli frädd, da han bli fri, Just
nu, när Jesus går förbi.

27. Lammets bröllop.

J-dur

Snart skall bröllopet firas i vår faders
hus, Bröllopsborden ^aanlitas under palmens
rus. Tänk hvad ^vbruden ^askitar, ^aGlada
halssan ^aslafitar, ^aNattvard ^afirar under
hagrens ^abrus.

2

Se, hvad ståtlig anblick i de blå
gemak! Saloms lagur i från golf till tak,
Under palmer gröna, Pileporter sköna,
O, hvad härlig lät och ljuvlig mak!

3

Se hur bordun givtra utaf klara
bristoll! Nu äro noga vinet ändligt
druckat skott. Kungar och profeter Kättar
och poeter, Skönt de skänka sina harpor
all.

4

Känner du väl honom, som hring
bordet går? Gjenn som låger och som snö
hans häst. Se på måntelbrämnt Och på
diätmet, är det icke jylfa Foder var?

5

Vej! Det är ju sonen, Klädd i
bröllopskrand, Han som gjätt alla barnen
huru till Gud. Se, hur glad han Gånar
Sina ögenstenar, Fast han valde sig en
fattig brud.

6

Säg mig, om du känner brudens

anslitsdrag. Under öfver undert! - Det är du
och-jag Du och jag är bruden I den hvita
skrudan. Kan du säga mer en enda lag?

7

Englarne sig skyla för Guds milda
Sonn Bruden, men och bruden Trötter
drivligt fram. Si nu skad hon bröms,
Richtigen belönes För hvad här hon
sol af han och sken.

8

Nu har lammets hustru fått en
ähta mön, Ingen, ingen mer de löda skilja
hem. Nu ej sorgen, smärten skilja stora
hjärtan. Som vi länge, länge sökt brorarn.

9

Hör hvad ring och jubel ute bröllopsal
Alla harpor brassa, trummor och symbol.
Tonar underbara Gåda ryllerklara, O, hvad
ring förutan!

10

Men och många tunga aldrig här
förmår Tolka hvad som där i kvideln

44.
Konungens sändebud.

Jag är en främling här Uti ett okänt land
Mitt hem långt borta är Uppå den gyllne strand.
Jag är ett sändebud Dirikt från Herren Gud Uti
min konungs ärende. Kör: Ett budskap glatt jag
eder bär. Som alltid följder änglars här: Försonen
eder nu. Det är min konungs bud Försonen eders
nu med Gud.

2

Det är min konungs bud Till hvarje människoj
Vänd om igen till Gud Fortlinj i syndens träl: Kom
med din synd och skam. Kom till Guds rika barm.
Det är min konungs ärende.

3

Mitt hem i hemlens höjd Fördunklar Sörens
sökt. Där väder viis följ Och frid från trakt till trakt
Vår själ som här vill bo får i det hemmet bo. Det
är min konungs ärende.

45.
Gläs får jag bedja Strida.

Gläs får jag bedja Strida och ofta söka lida Och hemlens
fröjd lida Snart får jag flytta hem: När lygslan ställs
slumrar, slumrar i sin grav och afturvinden susar
då jag har lagt min stas När blomsten groar på
graven och mulnad är vår hem Då får jag lida i mitt
hem i mitt hem.

2

Jag skuldar i för moten våldsammod vare Våren
Snart ses jag aftenglädan Då jag får flytta hem.

3

Där får jag hvar en bär och migst tjunga ära Och
möta minna hära Som får mig gåt hem.

för sig; Det kan ej förklaras men det
kan erfaras Och på detta väntar du och
jag.

28. Den himmelska lofsång.

J. d. m.

Den himmelska lofsång har fullare
toner. Den klingar mer ^ahögt mer ^aklart.
En jordisk musik. Skönt måtte lyfta
sig ^ahöjdes. Vår delar och ^ahöjdes som ena ge
mar. Hör. O, härliga lofsång i Guds paradis.
Vår himlens ^ahärskaror ^asyngstämman hans
pris.

2

Din röst hörs ingen likt din af många
våttan Och himlen är full af dess lovs.
De saligas andas hörs frälsaren pris
Vår de jubla i rälhet i himmelns ^aglädje. Hör.

3

Blott om kan rätt sjunga den
himmelska lofsång som ^atroget
Frälsarens blod. Och förge uti Jesu
rättfärdighets bländnad Af honom den
utvalda brud. Hör. O, härliga lofsång. etc.

29. Jag är en hristen.

J. d. m.

Jag är en hristen, jag vill det vara
Tills sol och måne ej ^asläpna mer Jag är en
hristen du hör mig svära Om hela världen
mig och biter Jag är en hristen i hjärtats
vägnar Jag älskar Kristus se där mitt skäl
Min förste kärlek jag benamnat mig. Hvar
är det värd ty han frälst min själ.

2

Jag är en hristen, o kärleksanda Att
syndaskapen blif frädd af nåd Jag är en
hristen trots minneshafvandes ~~trö~~ Trö
lärostrider och kyrkoråd Jag är en hristen
som gör att stödda I Herrens namn
mot synd och värld En singa strids-
man vid Jesu sida, Som vinner seger
med andens värd.

3

Jag är en hristen, en försattungen vorden
Bland Heders hyddors i Meseks land
Allt är så ödelikt, så kallt på jorden

För intet där står min själ i brand jag är
en kristen - mitt hemland ligger långt
bortom gränsen från igud och nåd
Där ingen längre om smulor tiggas
Ty alla äta af samma bröd.

4

Jag är en kristen det ordet klänger
I sorgens timmar som skön musik
Det lyfter anden på djupsvingar. Till hvila
af sin all jordens vidlid. Jag är en kristen
och klappa döden På stugadörren med
tungan slår jag skynda genast från sorgen
nåden. Tills faller hemmet O sälla dag!

30. Savons blomma.

D. Lusi.

Jag har funnit Savons blomma,
Mer skön än allt annat för mig,
Hon den lifaste är för mitt hjärta. Säg,
är hon och funnen af dig. Hör. Som
margrönsan klänger vid merren jag
fäst vid fälsken står, Och aldrig, nej

aldrig Från honom jag går!

Den är skönast ibland blommor,
Den i mörker är strålande klar, Den
har glädje i sorg och betygningar. Och
pröf i all oro den her. Hör. Som. etc.

3

Klar och da den blommor som funnit
O, så skynda att nåttas om den. Säg
och säg den, att blommor är Jesus,
Som ännu är syndares vän. Hör. Säg,
rädda den döende världen, Som visar
så blind mot sitt fall, Och aldrig, nej
aldrig Du ängra dig skedd!

4

Hör från fjärran himmaländer Utter
mörkret de ropar till dig, Se de sträcke
de belysande händer. Och fråga: fins nåd
och för mig. Hör. etc.

5

Hör du icke fjärran fara Och till
himmeländerna gå; O, så kan du här

hemma och vara En finare trogen
ända. Hö. Som murgvönar. etc.

31 Låt mig få höra om Jesus.

L. den

Låt mig få höra om Jesus Skrif
på mitt hjärta hvarst ord. ^a Sjung för
mig ringar så ^a dygler ^a Skönast här
på vår jord. ^a Sängen som ^a änglar ^a
natten ^a Söngs för ^a herdar en gång. ^a Ära
till Gud i dit ^a höga ^a Trubel från
börnas ^a tvång. ^a Låt mig få höra om
Jesus Skrif på mitt ^a hjärta ^a hvarst
ord. ^a Sjung för mig ^a ringar ^a så ^a dygler
Skönast här på vår ^a jord.

2

Säg mig det äro och äro ^a Her på
vår ^a jord ^a han ^a gick ^a tvång ^a Trösta ^a förskäda
och ^a ringa ^a agande ^a själv ^a ingenting
Syns ^a mina ^a dem ^a bar ^a han
Smärta ^a tog ^a han ^a på ^a sig. ^a Reda ^a att
hela ^a och ^a hjälpa ^a Reda ^a att ^a upprätta ^a sig.

3

Låt mig få höra om ^a korset. ^a Kvalen
och ^a smärten ^a han ^a led ^a Värn ^a mig ^a grafven
i ^a berget ^a Där ^a man ^a hans ^a kropp ^a lade ^a ned
Körk! ^a o ^a hvarst ^a att ^a äro ^a att ^a var ^a för ^a mig
När ^a han ^a dog ^a Det ^a var ^a för ^a mig ^a som ^a han
uppgjett. ^a Herre ^a min ^a Gud ^a det ^a är ^a någ.

32 Jag vill hafva Jesus med mig.

L. den

Jag vill ^a hafva ^a Jesus ^a med ^a mig ^a Ut
hvarst ^a kamp ^a och ^a strid ^a I ^a de ^a fjärra ^a Jula
dagar ^a Som ^a i ^a ond ^a och ^a malar ^a led
Hö.

Jag ^a blott ^a önskar ^a att ^a behag ^a Leda ^a mig
Jesus ^a hvarst ^a dag ^a Jag ^a vill ^a gå ^a förutan ^a klagan
villigt ^a hvarst ^a du ^a leder ^a mig.

2

Jag vill ^a hafva ^a Jesus ^a med ^a mig ^a Ty
men ^a barst ^a två ^a är ^a svag ^a Men ^a han
hvarst ^a ord ^a så ^a milda ^a vänder ^a natten
att ^a dag.

3

Jag vill hafva Jesus med mig Egest
 blif i tung min stög Sinner jordens
 hälla böger Skall han väl föra mig.

33 Röds ej.

D-dur.

Röds ej jag är med dig Dyra
 lifsvord. Lick en sterna lyro Lyro
 för min fot. Gansam mildnadsmoder
 detta lifte stör. Jag är alltid när dig och
 aldrig du ensam går. Hvil Alltid jag
 ensam är nej aldrig jag ensam är. Han
 har lofat släda bäre mig och alltså
 vara mig när.

2

Blomstran rundt mig vända Ljåarna
 du bort Jordiskt has förminner Allt
 förgångligt är Jesus Sörens blomma
 blomstrar för mig här Jesus himmelskt
 vilken släds vill vara mig när.

3

Väg okänd framför mig. Dolda faror

när. Närmare min Jesus. hvilas jag
 är här. Tröglöftele en väring hörs för
 mig här. Sjungande i kärlekt att
 aldrig du ensam är.

34 Hvad gäller veran.

I-dur.

Hvadt gäller veran min bröder, O.
 hvadt gäller veran o jag Hvadt gäller
 veran min lyften ty stormig och makt
 är din rög? Vi äro på veran till Kanaan
 Trots lidande sorg och besvär. Och när
 vi ha lyckligt nått målet O jag få vi
 möta dig där. Hvil O jag få vi möta dig där
 O, jag få vi möta dig där Ja, när vi ha
 lyckligt nått målet O, jag få vi möta dig där.

2

Hvad är din ägggift min bröder
 Hvad är din ägggift du har Hvad är
 din ägggift min lyften. Det ständigt framt
 du drar? Vi ägggift är Gloriam föra
 I talemot kärlek och tro! Att följa

vår Frälsares följare. Och vandra till
himmelens ro.

3

Ja vi få mötas min bröder Gud
hjärtan vår svaghet och brist. Bära vi
kärlet min syster. Så vandra oss kvinnen
till till. Vi frukta ej dödsfödans mörker
Ty sörandes hjärta är när. Och då när
vi lyckligt nått målet. O så få vi möta
dig där.

35. Jesus älskar dig!

L-dur.

Han älskar dig min fader om I sorgens natt det
ej för glömden med gammal kärlek rik och varm, fast
da är fattig kall och ar. Kori: Halleluja! Han älskar
dig! Med kärlek varm och innsig, Han är sig lik hans
hjärtlag, ej ändras dig som da och jag.

2

Han älskar dig han har dig kär Och är dig alla
dagar när jag dig och alla brödrarna O, gläds och sjung
Halleluja. Kori: Halleluja.: etc.

3

Han älskar dig, som borta går, I sörrens tornar och
det smär han vill dig bära anda him, Och himlens
port står öppen än. Kori: Halleluja.: etc.

4

Han älskar dig, han lagan ej
För stora vatten släcks den ej, Om alla vänner
glömma dig, Så ändras aldrig Jesus sig. Kori: Halleluja

5

O, ungdom till lifvets vår, Det är till dig min säng
na står, den handlar om en vän så kär och denna
vänner Jesus är. Kori: Halleluja.: etc.

36. Skid för sanningen.

L-dur.

Skid för sanningen Skid för mot fienden lätt
kring Frälsaren; Ståtna till! Vårn färdiga alla
eniga fältt färdiga Ty Gud är med. Kori: Upp
da bröder samlas kring vår fana, Här är lösn
geffen den kvarrann: Uppåt framåt; klinge hosianna
Kristus, hjärtan, för ja sjelf oss an.

2

ochadigt gå vi fram. Kommer ej på skam; Ty vår

herrens namn seger ger. Han oss djäff stå bi; Han
skall ärad bli; Därför höja vi vort korständer. Hos: Upp då;;

3

Gud allsväldige, Hos vort ropande, Fräls oss
syndare, Vår oss bälde! Efter striderna siot i himlarna
skänk oss kronorna för Kristus skall. Hos: Upp då;; etc.

37. Harliga tott.

1

G-dur
Harliga tott att i ungdomens dagar vandra
med Herren mot himmelns ² Lejd af den han
som ³ trofast besägar dem som i ⁴ enfall på Frälsaren
stå.

2

Tryggt kan jag lämna mitt lif i hans händer,
aldrig nej aldrig, han vilde mig för allt till mitt eviga
bäste han vändes fjändens planer om intet han gör.

3.

Han, som mitt hjärta så kärleksfullt dragit, undan
fördrifvet i tidiga år. Och till sitt älskade barn mig
symplogit huldast vård om sin egendom har.

4

Totet i världen den lyckan uppvisar, som jag

har funnit i frälsaren här. Afslott i himmelns staden
jag äger, ställda beningar vänta mig där.

5

Vägen dit upp till det himmelns Kanan, går genom
öknar, och fjändeland utan blott jag följer den blodröda
fanan skall jag dock hinna den gyllene strand.

6

Med den osynliga stäns för mitt öga vill jag bitt
kross i tron hårda ut, Tidens bedröfvelse aftar jag
föga emot den glädje som aldrig tar slut.

38. Lång.

1

G-dur
Lifvet på hästigt försvinner, snart har vart
ting glöf atträffat. Snart kanske snart ha vi kunnat
Dödens brännande flod;;.

2

Utröttad själ finner hvila, Hvila vid Frälsarens
hjärta, Slut på all sorg på all smärta, Fridens luv-
land jag nått;;.

3

Där i de fridsälla trektor aldrig man ser några

Taras, Döden man där icke giras i de förlorades landij.

4

Välkommen åter i tiden, Då jag mitt öga får
sluta. Då jag af fiden får nyta i de förlorades landij.

5.

Välkommen givande morgon, Då jag i himlen
får vakna; Ej skall jag jordlifvet sakna, Ej skall
jag längta hit ned ij.

39 Trosvitnet.

1

Idem
En sky af tragna vittnen omkring oss röra
sig som forna tider vandret har på dunkel pilgrims
skog. De hädda strides kämpat, men härlig seger ~~trösk~~
fält, ly på en vis, allomåttig Gud de alla hafva trott.

2

Bland dem som öfvervarno vi se in Abraham
som trodde det han insett såg men aldrig kom på skam
Han blef de tragnas fader och Guds försägnare ~~om~~
Hvad fröjd att våra fäder Gud han är ~~älsam~~ ~~än~~.

3

Ibland de tragne hjältar den unge Jacob står,

liksom en morgonljåarna klar för oss i lifrets vår, Ett
heligt fördomme för alla unga män den Gud som
skänkte Jacob mod han är ~~älsam~~ ~~än~~.

4.

Och när Egyptens trålar till Herren ropade, Vi
fångenskapens trældoms has han dem ledsagade, i genom
öknens färor till Kanans sälla ro. På en så väl be-
pröfvad Gud det lönar sig att tro.

5

När Israel i öknen, Ej någon utväg såg, förföljd
af Egyptens här och framför hafvet såg Gud föda dem
i genom, Men skänkte fiden, Den Gud, som
fordom senare gjorde Han är ~~älsam~~ ~~än~~.

6

Om Davids hjältbragdar jag och förtäga må,
båd de hjön, björn och fjällisbän i tron han kunde slå
Ett fiender oss möta, Vi kunde räddas, men, Den
Gud, som David seger gaf han är ~~älsam~~ ~~än~~.

7

Och Daniel i Babel så härligt öfvervarn; Trots
furetor hot och raseri man kom till bedja han. De
grymma hjön fingo, ej skada siaren. Den Gud som

Kärla Daniel han är den samme år.

8

På lifvets vägbana de troget hölla ut och öfvervann
genom tron; och deras skid är släp. O, låtom oss då
skynnda som de mot målet här, Ty Gud Allvåldig
Behöfva, han är den samme år. (slut.)

40. Aftonstunden.

J-dur

1

Skönt i aftonstunden ej af sorgen banden ejunga
om min Jesus och om himlens fröjd. Kôr: Hvar en den
stämmer af ånglarnas här fram brucas sången så klingan
skär såg dyre vän får jag möta dig där, när jubelmusiken
gått in.

2

Vag finnes fröjd på jorden, men den kort är vorden
fullt besannas sedan allt förgångligt är. Kôr: Hvar en den

3

Och det skall så vara, låt den Tanken fara, till
det landet klara den Guds barn hos him. Kôr: Hvar en den

4

Lifvet snart förrinner sorg och nöjd förövinnes

men den Jesus finner, se, han vinner allt. Kôr: Hvar en den

5

Snart har allt gått öfver, vi ej mer behöfver skiljas
från hvarandra i det saliga land. Kôr: Hvar en den.

41. Betania.

1

J-dur

Betania de gifva him på jorden, hvor finnes en
jule där frid och kärlek bo där Jesus gästas och när
dekar borden, för honom som kan gifva hjärtat ro.

2

Betania de gifva him på jorden, har lugnet och
stilla bygges ej ditt hjält, du har en krets af vänner
lycklig vorden från dagens gryning till den sena
kväll.

3

Betania de gifva him på jorden, till dig jag
vill från verdens stormar fly, när dagen svalkas låt
mig höra orden från honom som kan tysta stormens
grög.

4

Betania jag älskas dina minnen din lygd och

den vänkrets som du har, har andeskönt åt ej för mina
sinnen att hun där Jesus allas glädje är.

5

Beatia du gåfva hem på jorden, ej sorgen
inrom dina portar bar, Den ilas bort vid dessa dyra
orden, jag bärar, han ger lif åt den som bar.

42. Står du där?

1

Jag är så hjärtligt nöjd och glad vid basun-
klangens ljud står du där Hablaja. Kör: Står du där?
Ja jag står där. Står du där? Ja jag står där vid
basunklangens ljud står du där Hablaja ij.

2

Där i Guds stad bli aldrig natt vid basunklange
står jag där. Där bli ej sorgen svag och natt vid
basunklangens ljud står jag där. Kör: Står du där ij.

3

O broder systrar fröjden er, vi & basunklangens
ljud stå vi där. En skymt af himlen ren jag och vid
basunklangens ljud stå vi där. Kör: Står vi där ij.

4

Dess marar heter salighet, vid basunklangens ljud står
jag där. Där får jag bo i ewighet vi basunklangens
ljud står jag där. Kör: Står du där ij. et (slut.)

43. Jag har en vän.

1

Jag har en vän som älskar mig af kärlek
han lät offra sig i korsets död på Golgatha mitt
hjärta djung habluja. Kör: Habluja jag har en vän
som för mig hem till himmelen han lula vägen
med mig går och af hans hand jag lifet får.

2

Min Jesu kärlek innerlig är hjärt på min vandrings
stig, Den skatt som ger mig rik och säll. Och drifver
n) sorgen från mitt hjell. Kör: Habluja et ij.

3

Min vän han är en mäktig vän som truar
till himmelen, han råder öfver alla land på höjd
i dal, på fjä och strand. Kör: Habluja et ij.

4

Min stann vän så hög och stor, Dock i
mitt eget hjärta bar och faller det med salig fröjd

att jag kan sjunga glad och nöjd. Kori: Halleluja etc.ij.

O, bröder, stäm i sången in ty denna vän är också
din, Om du ej är så from da vill så kan han
göra dig därtill. Kori: Halleluja etc.ij. (slut)

44 Solskenet.

En gråttan flyr och dagen gror, det är solken
i min själ, min fröjdes gäst jag fröjdet har fått Det
är solken i min själ. Kori: Det är solken
härligt solken sålla stunder utaf solka fröjdet när
Jesu vänligt mot mig är det solken i min själ.

Hvaris Tis har Herren förskott bort Det är sol-
ken i min själ. I bönen kan mig styrka ger
Det är solken i min själ. Kori: Det är solken etc.ij.

Min hjärta för var vett kallt, Det är solken
i min själ, Ty han af nåd mig gäst ett Det
är solken i min själ. Kori: Det är solken etc.ij.

Blott öfver lydnads väg jag går är det solken
i min själ, Om mörk min stig den blir ej svår, Då
jag har solken i min själ. Kori: Det är solken etc.ij.

45 När skörden är slut.

C. dur

Och när skörden är slut, sommarkögen har
flytt, och förstummade har börnas ljud solen skinner
ej mer, fridens morgon har gyllt och lyftat har frö-
ningens båd. Och när sommaren flytt, och när
börjad är skörd, när till domus de skall gå, hur skall
du då bestå, såg är de bländ agnarna då.

Och då sången om nåd, har förklingat på
jord, och mången om himmelens skatt, skall o,
syndare, de som förkastat Guds ord förgås i den
eviga natt. Kori: Och när sommaren etc.ij.

Ja den heliga gäst från det jordiska fri at
drivas vid konungens hof o, hur klingar ej då,
ett lyft harmoni en sång till vår fröjdes
lof. Kori: Och när sommaren etc.ij.

Säg, o syndare, säg, du som lifver så lugn
och fruktar ej kommande tid, kan din ande väl
då bära bordan så tung att du utan hopp, utan
föd.² Kär. Och när sommaren är i. (slutt.)

I-dus 46. Fäpängligt.

Man stöder käckt i våra dör om guds och
guld och glans; Men ingen, ingen snöda spår
att vinna årans krons. Det går ett rop från pol
till pol, och alla vilja öfver att bada sig i lyckans
söl på årans högsta topp.

2

Man stöder slö om torporna på land och
om en präktig plats, man rifver koja efter hand
och bygger ett palats, Man handlar som man
~~att~~ skulle bo på jorden evigt, men hvad du än
vill om saken är du är en gäst, min vän.

3

Man samlar guds man samlar guld man
lägger skatt till skatt, och när man väl fått
samman fullt så är det redan natt. Då klyppas

döden dyster på, och arm och utan ljus, får rike
mannen Tomhändt gå, Till dödens dystra hus.

4

Ug, har jag blott ett degligt bröd, då är jag
dämed nöjd; Att ha på jorden öfverflöd ger
ingen verklig nöjd. Jag får väl hussum här
en tid i framlingsskapets land, och sedan får
jag hem i fied till Kamars sköna stånd.

5

Att vinna namn och ära här det aktas
jag ej stort, Får jag blott namn och stjärna
där en gång vid himlens port. Bli jag blott
rik på hopp och tro. Och kärlek till min Gud, då
skall jag i bland änglar bo i hvita silkeskrud.

6

När Gabriel med tordonsröst, och döns-
basarens sång, oss manar fram för världens
Gud till sådenskap en gång. Då galla jordens,
flärd och prukt, och tidens jul och glans, och
alla furstares namn och makt ej mer än
gräsets kranse. (slut.)

47. Säringemannen.

1
En säningsman gick ut att så och så
då hände det att snart föll ned vid vägens
kant och flög till Togo det. Kör: Men än en gång
han drager fram af omma hänslos röd han
malhas dig och flägar int, såg hvad det blir för
skörd?

2
Och mängen brodd så frisk och skön i
högsta färger tog man snart för middagssovns
glöd den visnade och dog. Kör: Men än en gång?

3
Och äfven tornen gingo öpp och kväfde
såden, men en del af säningsmannens gaf då
riklig skörd igen. Kör: Men än en gång et:ij.

4
Och såden är Guds dyra ord ditt hjärta
kanake är, en stening mark, en kampra jord af
synder och begär. Kör: Men än en gång et:ij.

5
Besinna dig hans vilja gör och akta på ditt

kall, ty af det ord som du har hört du en gång
dömmas skall. Kör: Men än en gång et:ij. (skut.)

48. Vår Gud.

1
Vår Gud är oss en väldig borg ett faste
& uti stormens tid. Där frukta vi ej nöjd och
sorg i honom har vårt hjärta fäst. Kör: Ja Jesus,
är vår klippa i ökenland:ij. Ett faste uti stormens
tid.

2
Om dagens skugga nattens ljus ett faste uti
stormens tid, Vårt rädda hem är Herrens kas kas
honom har vårt hjärta fäst. Kör: Ja Jesus, et:ij.

3
Om stormen rasar aldrig så och kotas vi af
nöd och strid vi vilja ej från bergen gå därinne
har vårt hjärta fäst. Kör: Ja Jesus, et:ij.

4
O, frälsningsklippa Herre kär vi gångra uti
torn ditt namn tillfödd oss vi se dig som du är i
evighets sålka land. Kör: Ja Jesus, et:ij.
(skut.)

49 Smärtans man.

1

Se mängden mot Golgatha skrider och
Jesus emellan dem går, föraktad, beqvattad och
hånad hans sanna bär blodiga spår. Kor: Den
gyg, den gyg, den gyg till det blodande bem den
gyg, den gyg han frälsar från synden och skam.

2

Fäst oskyldig naglad han blifver, han
trampar den blodiga stög och lifvel som skuld-
offer gifver, o tänk, det var allt gjordt för mig.
Kor: Den gyg etc.;

3.

Jag törstar han rymer i smärta, Jag törstar
Tänken dämpa! O ja detta bristande hjerta det
törstar att syndare få. Kor: Den gyg etc.;

4

Han glömde sig självt snitt i doden, Han
glömde den törniga stög, Oså blott på människo-
nåden o tänk, det var allt gjort för mig. Kor: Den gyg.

5

Det var vid den nionde timmen, då höjes

hans lifvadet ner, och hör från försinnade lygnar
förlät dem o fader, han ber: Kor: Den gyg etc.;

6

O tänk, öfver grymmata föddar, hans hjerta
så verkannar sig, förlät dem, förlät dem han beder
den lönen och gäller. för mig. Kor: Den gyg etc.;

D-dur 50 Fadershuset.

1

Inne i fadershuset är allt så godt långt
mera kärligt än i hjertans stott, där finnes
ingen som har törst på kind, där finnes ingen
med ett sorgbundet sinn.

2

Söfning och jubel är vår blifvande gäst därför
har barnen en evinnertig fest intet betala vi ty
~~allting~~ allting har vi fått, för han är rik och säger
allt mitt är ditt.

3.

Barnen de samlas om vår fader i ring
hans kung är stor men vi äro stätt ingenting
störst är det vi känna vi äro ett ty detta samfund

På stormig bölja Jesu helga fötter vandrat ock.
Från sina barn all fruktan, nåd och tro dröf
han bort, Och än han är mig när, mig helig
kraft beskar, Och går budvid mig hela vägen hem.
Kör: Han går; etc.

3.

Sitt Golgatha hans fötters sista kärleksvandring
var Oj längre gingo de, ty där man spikade han
fast, I döden gaf han sig, ett evigt frälssa mig, för
mig han vandrat korsets tunga väg. Kör: Han går;

53. Sittande vid Jesu fötter.

J-du.

Sittande vid Jesu fötter, Hvilka lifva ord jag
hör. Lycklig plats så nära Jesus, där jag alltid
vistas bör. Sittande vid Jesu fötter. Säg jag här
mot flydda där, Ty hans kärlek storm mig följde, här
mitt hjärta vunnit har.

2.

Sittande vid Jesu fötter, Hvilken fristad
får min tro skina syndes, sorg och smärta, här
jag lägga och får so. Sittande vid Jesu fötter, Götter

jag och längtar, ber, Och till svar Guds fullhet skänkes,
Hvarje dag jag vistas där.

3.

Frälsare, mig nu välsigna, Där jag sitter vid din
fot, Ge i nåd och kärlek till mig, Tag i från mig
klagan, knut. Gif mig af ditt milda sinne Göt mig
helig, from och skär, Att det syns, jag lät af Jesus, Lom
mitt allt i alla år. (stöt)

54. Sjung!

J-du.

Sjung evangelium om Jesu, så enkelt så varmt
du förmår, Sjung om den nåd som i Jesus, för syndare
öppnar dör. Kör: Sjung, ja sjung, evangelium för
hvarje själ på vår jord, Sjung för en hvar som vill
höra det stora nådens ord.

2

Sjung evangelium om Jesus, han själar kan
vinna med sång, sjung om den härliga nåden,
som löser från syndens tvång. Kör: Sjung, ja sjung;

3.

Sjung evangelium om Jesus förkanna hans heliga

namn, Sjung om hans föjder där öfvan, Tills
gjälf du går in i hamn. (slut.)

55. Fisket.

1

Jag vill ut, jag vill ut, innan månaden
slut, vill jag vara på fisket igen. Skulle jag sitta
här, då så många begär, att få höra om syndarnes
vår, Skj, o, nej, jag vill gå, elld er bräder också,
skänksfiskare äro ju få.:.

2

Allt fullkomnat förat, noten kastar jag ut,
Och belöfvan kan snart vara slut, Här då hvar
en som kan, chä vi nu som en man, Kraftigt
verka allt hvad vi förmå. Nu är morgnens stund,
Fisk i djup och på strand, Skynda ut, skynda ut,
på det blå.:.

3

Stilla är det ja än, Utsjöfsviken men, snart
kan stormen åtgäta igen! Därför skynda dig du,
Hvern är flitigast nu Lönen kommer af arbetet ja.
Fatta tag med din hand, och drag noten i land, full

af fiskar på prämlningens strand.

4

Ljuf i danning den lott, sådan fiskare fått,
Som so ut ev angelie mot, den i tron hårdar ut, får
när dagen är slut, Lönen stor, hos vår Gud taga mot,
Därför skynda so präp sält ut noten också, snart till
hvila du kallas att gå.

5

Blir dig dagen för lång, Sjung din fiskare sång,
och drag noten med kraft än en gång, O, hur ljufvligt
att se, att ett notvarp kan ge, Fiskar ett hundrafemti-
tre 153. Både gammal och ung, Bed, arbeta och
sjung, För vårt himmelska land och vår Kong. (slut.)

56. Kom till Jesus!

1

Vil du skåda Jesus, i det sälla land, Broder gör
dig redo, Tag din staf i hand, Utan djupet hasta med
Guds lilla här, Kämpa tills du vinner, segerkransen där,

2

Här är du ej lamma, här har du ej bo, Först vid
Jesu sida väntas wig so. Hvar dit än i världen, mänd

fälla sig, endast att Jesus kan du lycklig bli".

3

Blis du tröt af vägen, syns dig dagen lång, Tänk
på sabbatsvitan, sjung en segerång, Drick ur
nådens källa, ikt hon flödar än, Ljft hon veder-
kvicker, Sions vandringemän.

4

Rennande från synden, att lammets blod,
med oss Gud vi tåga, Genom haf och flod, Berg och
kullar springa lätta såsom lamm, Att Guds barna-
skara, segrande gås fram.

5

När på himelstranden, färdan datad är, Ingen
julgrem ångear, hvad han lidit här, Högst var Gud
vi prisar, och för korset där, Fast är alltid här, den konstn
vi förtä. (slut.)

57. Dödsfloden.

1

J-due
Väst dödsflodens bög är mörk och kall, men
Jesus själf genom den gått, Och han skall bevara
min fot ifrån fall, det lifat står fast som vi fått.
Kör: O, jag fruktar ej dödsflodens bräs, ty Jesus skall

lyggt bda mig. Hans frid ger mig glädje och gus,
o, att den och tillhöra dig. *Kör: O, jag fruktar ej.*

2

Förän vi nå floden, först kamp och strid, mot
synden af Guds bogn här, och bögande syndare
får den frid, som lyggt öfver floden den bär. *Kör:.*

3

Förän vi nå floden, en himmel-frid, vill
Frälsaren skänka en hvar, samt fikt från tvifvel
och inre strid, till att han oss hem till sig tar. *Kör:.*

4

Och när öfver floden vi fara, se kampsat på
stränderna stå, att hälsningar nykomme kämparna
ge, har saligt vi då skola få. *Kör: O, jag fruktar ej.*

58. Den inre världen.

1

J-due
Det finns en värld hvars fröjder ej försvinnas,
och att jordisk glädje skulle lig; Det finns en sol,
som aldrig slutar brinna, som evigt är sig lik, fast
evigt mig. *Kör: Och sängen gifver härligt åtsjäd. This
vare Gud; This vare Gud;*

Sin glans den skönt kring alla syndas sprider,
Och hvarje stråle lockar fram en ros, men dessa
sasse blomstra alla tider, och ingen hästorn jagas
den sin kos. Kori: Och i: 3

Den världen finns i hvarje människosinne,
som troende i Jesu fotsteg går. Gud är den sol, som
sprider ljus darinne, Och himmelens klarhet allt af honom
får. Kori: Och sängen: 4

I människans anda i den inre världen, Bli
och en blomströk och kärlig vår, Och syndans kärlek,
lustarna och flården, och hjärtats hemiska vinterkold
förgår. Kori: Och sängen: 5

Än framför allt, och hvad som evigt blifver,
och skada tagen mot Guds rike öpp. Blott en är
den som evig glädje gifter, Den som till honom ha
sitt hela hopp. Kori: Himlen finns en evig sabbats,
Där vi skall bo, Där vi skall bo: 6

Och dödens ängel ställa löser banden som
stänga anden uti lyddan kvar Gud möter då ja
såda himlastranden, och mig i stilla faderglammen

ter. Kori: Då bister själen uti löpsängsljud; Tack
Stor Gud, Tack Stor Gud: (slut)

59. Jungfruens tid.

H-du Har underlig är du i allt hvad du gör! Hvem
kan dina vägar förstå, men ett är dock säkert; den
väg du för, För mig är den bästa anda. 2

Härnere du vet ej, mitt barn, hvad jag gör,
men du skall få se det en gång, Oroliga hjärta
hvad säger du för? Ej jungfruens dag är så lång. 3

Nång tusende vagnar, O, Herre, du har och hvilken
du väger för mig, kan vara tillsammans, Ty lycklig
jag får Till himlen i sällskap med dig. 4

Och, när som Elias i ilande far, Jag lärnas
den ödsliga strand, all smärta försvinner, och
allting bli klart, Hos Jesus i fridernas land. 5

Sittbedjande skola vi bja oss där, och roya

mång' tusen i kôr. Rättfärdig och nådig o Herre
du är för evigt i allt hvad du gör.

6

Så bidar jag tålig och nöjd med minn del,
Till oss alla hvarför på svar, mitt hädiga hopp
det kan aldrig stå fel. Ett af utan like jag has.

60. Till Guds barn.

Mel. Jag vill lifva med Gud o min Jesus.

J Guds barn, som mot himmelen vanden,
Lifren kull för er frälsare kär. Bären korsat här
under färdin, följn Jesus vår frälsare kär. Kôr:
Snart så skola vi nedläggja korsot, som oss tryckte
i sorgarnes land, då vi frä från jordlifvets strid,
skada Jesus på lifsladens ständ.

2

Skå vi visa med ord och med handling, att
vi äro Guds helgade barn, Skå i fienden här oss
bedrage, Och oss snärja till sina garn. Kôr:

3

Blir du misskänd af systrar och bröder, som
ej fattat Guds ord visann du, Doch var glad

Herren Jesus dig kanner, gång en lifsång till honom
just nu; Kôr:

4

Är du fattig och ~~och~~ trängd här i världen,
Var dock tålig och nöjd med din lott, Ej för
evigt du fattig skall vara, Se på Jesus, haf talamad
blott. Kôr:

5

Får du vandra på törniga vägar Får din
fot här på rosor ej gå, Skall du dröjas i mörkrets
dalar, Vet att Herren är när dig ändå. Kôr:;

61. Jesu allseende blickar:

7

Frälsarens vakande öga, Vänligt mot mig
blickar ner, Sprän det himmelska höga. Stilla hvad
önskar du mer:;

2

Och om en stormvind dig närmar, och
om mig hotar en här. Rådt jag ej, Herren bekänna
Stilla hvad önskar du mer:;

3

Grätes jag han Tokef Tären, Lides jag han är
mig när, Han läker allt hvad mig sälar, Stilla

hvad önskar du mer: j.

4

Hvad gör, om världen mig härar, frälsaren
har mig så kär, Om blott till honom jag tränar
Stilla hvad önskar du mer: j.

5

Här utaf jagas jag domnar, Dödsmärket
själen omger. Sitt jag dock lyftigt insommar,
Stilla hvad önskar du mer: j.

6

Här ute mörker och dimma, Sj någon stund
jag ser, Hjälpe låter Gud mig förnimma, Stilla
hvad önskar du mer: j.

7

Och när besonen jag hörer Jesus i skyar
jag ser, Han mig till himmelen förer, Stilla
hvad önskar du mer: j.

8

Dä har jag stått på jorden önskar jag mera
dit mer, Sitter vid himmelska borden, Stilla
hvad önskar du mer: j.

62. Klippan.

7 du

Klippan, du som brast för mig, Gön mig,
Gön mig, Innesat mig helt i dig! Gön mig,
Gön mig väl! I sin mina barnaår, in i
livets ungdomsår. Tills vid grafvens sand jag
står. Gön mig, Gön mig väl!

2

Klippan du som brast för mig Gön mig,
Gön mig, I sin hvarje syndens stig, Gön
mig, Gön mig väl; Ut i dinna falska värld,
Gön mig att jag ej bli snärd, Ut af hägnad
synd och flärd, Gön mig, Gön mig väl!

3

Klippan du som brast för mig, Gön mig,
gön mig, Ljelig, salig, nöjd i dig, Gön mig,
gön mig väl, Att mitt tinglas runnit ut, Slagen
är min dödominut, I dig själv mig innesat,
Gön mig, Gön mig väl!

63. En trofast vän.

1

En vän har jag funnit, och allt är nu väl,

En vän som min synd tagit bort, En vän som vill alltid välsigna min själ, Och gifva mig frid underbar, Han värmar min själ, Han styr allting väl, Hans närhet gör alltid mig glad, Na kan jag ej vara en sorgernes träl, Med Jesus jag glad går ästad. Kör: En alltid trofast vän, En alltid trofast vän, Så här och där min Jesus är, Han aldrig vrickt mig är, En alltid trofast vän, En alltid trofast vän, Gif ej dig din synd, och han är dig, En alltid trofast vän.

2

Han har ej anseende till en person, Han ser ej som människor ser, En rik och förnäm, ja det ringaste liden, På frälning när där om de be, Jag sökte och fann, Jag bad och fick svar, Jag erfor han älskade mig, Jag löstes ur sorg som betungande var, Och vandrar på himmelns stig, Kör: En alltid trofast vän. etc.

3

En vän jag har funnit som läser min själ, att älska allt heligt och godt, Och hälsam han gjöt i mitt hjärta så väl, Och hälsa och lif

har jag fått, Hans när bringer frid, hans kors salighet. Gud tjärna är nu mitt begär, Och trogen vid korset jag blir ty jag vet, att Jesus bevarar mig där. Kör: En alltid trofast vän. etc.

64. Endast en.

1

Hvem kan läka hjärtssären, Lossa syndens hårda band, Hjärtkloftat aftröskta tårer, Taga fött min ströta hand. Kör: Endast en jag säkert vet, Jesus Mästaren från Nazareth, Endast en jag säkert vet, Mästaren från Nazareth.

2

Hvem kan lätta sorgtungt hjärta, Bjuda frid i stormig natt, Taga del uti min smärta, när mig ängst grjurer fatt? Endast en jag säkert vet. etc.

3

Hvem kan mig från folk bevara under hver dagslifvets strid? Hvem kan steds min lön bevara, Bringa hjälp i sättna tid? Endast en.

4.

När jag rådvill står och undrar, Hvem som

komma skall härnäst, Och när sätan mot mig
dandrar, Och jag ser min väg befast, Mästaren
från Kasarett alltid, alltid någon st väg vet; i. etc.

5

Samme Mästare att hjälpa, är han än som
före han var, Och när människor vill hjälpa,
Kan sin hjälp ej andandrar. Mästaren från
Kasarett. etc.

6

Hvem kan mig i döden följa då de andra
stanna kvar; Och när flodens kalla böja strö
och kottfull mot mig far. Endast en jag älsket
vet Jesus Mästaren. etc.

65. Hemlandet.

7

Ides Jag vill sjunga en sång om mitt hemliga
hem, Om dess glans som ej ord skildra kan, Där
ej mer någon syndare blandas med dem, Som
bland kottets trögna kämpar man färens. Köi:
Där ej sönn går mer, Tintat blod vissnar mer,
Där de trögne får skida sin prälsare köld,

Där ej sönn går mer intet blod vissnar mer,
Och mitt hem i den härliga Staden af Guld.

2

I det land ingen sorg i vår barm mera
tar, Hålsans vår dag ej längre är kost, Ingen
pröfning och missräkning möter oss där, Där för
evigt hvarje tar Tordes kost. Köi: Där ej sönn; i.

3

Där kamrater vi se som för sanning och
rätt, Håfva kämpat och fått segerans krans,
ingen djäfvul dem prestas att slå till rätt, De
sig sola ut himmelens glans. Köi: Där ej sönn; i.

4

Där syns Abraham och Moses de trodda på
Gud, Petrus, Paulus och Stefanus med, Samt
miljoner af andra som lydde hans bud, som
för syndare på korsträdet bud. Köi: Där ej sönn; i.

66. Skogsblomman.

7

Det växte en blomma, vid granarnes fot,
i skogen bland mossen och gräs. Den lilla knäp

synes ^{vid} jaternas fot, men stod där så älsklig
och lugn:; 2

Säg prästare du ej att i skogen stå gömd
står skuggor omkring dig stå vakt, O, nej, ty
jag alarig af Herren är glömd, Han också
på blommor ger akt:; 3

Men längtar du ej att i driftkudet stå och
dofta till människors bestrag, O, nej jag tröfs bäst
bland de ringa och små, jag föddes till skogs-
blommor jag:; 4

Men snart skall för vintliga stormar du dö,
Da blomma som stralade nys, Da slumrar
jag inander täcket af snö, och vaknar vid vår-
solens kyss:; 5

För läxan ~~för~~ höf talt lilla blomma så
skar, om enslig och bortglömd min steg, Den
hand som mig skapat min faders ju är, Han
vårdar sig öfver om mig:; 6

Fast ringa och liten, är Herren mig när, Jag
vandrar så lycklig och säll, Hvar morgon mig
löven till himmelen bär, Jag slumrar hos Jesus
hvar kvätt:; 7

En bläckning jag fått af min prästare huld
Sörri blodet tvädd skinande hvit, Den passerar
för staden af purpur och guld, Den passerar på
vandringen hem:; 8

Likt blommor jag en gång skall vrasna och
dö, Men prästarens lifte stå kvar. Fast stoftet
är gömt under täcket af snö, är anden hos Gud
i förvar:; 9

Och glad skall jag vakna hos Jesus en gång,
När stralande morgon har grytt, Och blanda med
änglar min jublande sång När jordlifvets & skuggor
har flöjt:; (slut.)

67. Sänd din eld.

D. du

O Gud du blåsa rena låga Sänd din eld!;
 I dag vi dig anropa våga Sänd din eld!;
 Se ned till oss och gif oss här Din ande som
 utlofvad är Och bli en jungfru åt oss bekär
 Sänd din eld!;

2

Blås Gud vårt rogr bevara Sänd
 din eld!; Hjälp oss att vi må veta vara
 Sänd din eld!; Att helt förbränna
 syndens spår O låt din kärlek bli vår
 Från våra hjärtan bönen gör Sänd din eld!;

3

Din eld behöfves för hjärtan kolla
 Sänd din eld!; Den fylla skall behöfvu
 alla Sänd din eld!; Att släcke fienden
 slå ned Och lifva rätt den styrka ge. Så
 världen ren min klänad är Sänd din eld!;

4

Att jag må stark och modig blifva Sänd
 din eld!; För världens fristanning mig utgifva.

Sänd din eld!; På altaret jag offerar min eld
 dig mitt allt-det motlag du eld elden
 hvorn mitt offer min. Sänd din eld!;

68. Krönen ärans Konung.

D. du

Hören tempelhuset ringa. Utse lofe till
 Jesus. Hvarje hjerta Gåblar Hören änglaharpon
 klinga Hårligt till förlösarens pris
 Hör.

Krönen ärans Konung Krönen världens konung
 Herre Krönen Däfrids son Krönen ärans konung
 Krönen Jesus världens Guds.

2

Krönen krönen Jesus. Stilla Lör hans dyra
 kärlek Lör hans stora godhet Han det var
 som i vår villa Dog blott för att frälsa
 oss.

3

Krönen Frälsaren den dyra Giften
 Törnekronans Fällan grymma korsat Skäden
 honom evigt styra Uppå himlens gylne
 tron

4

Hörsom den upprättade Jesus Legerade i döden
nu all världen styr han Ewig den upprättade
Jesus Hårlighetens krona bär.

69 Säg o min Gud jag vill.

Jesus dig hållar till fäst och fria Syndare
lyssna till! Kom hära gäst medan det är
tid Svava min Gud jag vill.

Hör

Säg: "O min Gud jag vill jag vill."

Säg: "O min Gud jag vill jag vill. När
han så vänligt dig lyssnar kom. Svava min
Gud jag vill."

2

Jesus dig lyssnar till. hörda för Lagg alla
syndar där. Sunda och förläta. Tog emot
Förlåtning han dig bekrä.

3

Jesus dig hållar: "Kom som du är
ett dyng af synd och skam. Jag dig förläta."
Hör vänner här Väga i tron dig fram!

4

Tiuful och frukten ifrån dig drif Tro
blott och lyssna till! När han har sagt:
"Allt ditt hjärta gif." Svava min Gud
jag vill!"

70 Kom herr!

Lustigt och kärleksfullt Jesus hör
hålla, hålla på dig och på mig
Famnen är öppen, vid öppen för alla
Öppen för dig och för mig.

Hör

Kom herr. Kom herr Du som är
sorgad kom herr! Jesus nu väntar och
bäddar och hållar, hållar den trötta: "Kom
herr."

2

Skarfor dröja då Jesus nu bida Bida
på dig och på mig. Stålen är ledig vid
Marlarsens sida. Ledig för dig och för mig!

3

Tiden försvinner skanderna på Stå för
dig och för mig. Skunda! Kom Jesus fäst
byggd och hvila. Hvila för dig och för mig.

23. Jag skall igenkänna honom.
I. den.

När mitt lifvord är ändadt, och jag öfver
floden går Och den lusa sköna morgon liger ig
Jag skall skåda min Jesus, när på himlens strand
jag står. Och hans vände skall först välkomna mig.

Kör:

Jag skall igenkänna honom Och förlossad budvitt
honom stå. Jag skall igenkänna honom Af de
sargade handerna då

2

O, hvad jublande välhet då hans anlete jag
ser Och den glans, som ur hans helga ögon går
Flur mitt hjärta skall jubla för den härligh han
mig ger Och för himmet, som jag uti himlen för.

3

O, de hära dörhanna, hur de vinke mig
till sig Wänt förväl vid dödens flod, jag tänker
på Tills Guds härliga Edn de med säng välkomna
mig; Men jag längtar se min Jesus först ändå!

4

Enom fridsstodens portar, klädda i hvitt, mig

Jesus för. Det där ingen tar från ögat mer skall gå.
Slott den eviga sängen svinger jag i änglars kör,
Men jag längtar se min Jesus först ändå!

24. Mera om Jesus.
I. den

Mera om Jesus, Gud, mig lär. Mer af hans
kraft min själ beskär; Mer af hans kärlek
hjärtat gif. Mer af hans nåd i vardaglif. Hör
Mera mera om Jesus Mera mera om Jesus.
Mer af hans kärlek hjärtat gif Mer af hans nåd i
vardaglif.

2

Mera om Jesus lär mig Gud Mer att förstå
hans helga bud Helge Ande lär mig se Mer af
hvad Kristus har att ge.

3

Mera om Jesus! O, min jag kläpa min bult
uti hans log Hör hans röst i livande ord Lyda
hans mening nöjd och glad.

4

Mera om Jesus skälse nu Tills på hans

tvän jag honom ser Tills jag på hans tvän jag
honom ser Tills jag bland lusen helgon mång
Sjunga får Samnads nya sång.

A. den 16 En sång om himlen.

En liten sång om himlen jag vill sjunga Tills
dus för evigt där min stummas tunga Skall
lös och fri från alla jordens band Tack och lof
För evigt fröjdas i de sålles land.

2

Till himlens sköna land det står min tång tan
Till faderhuset stället all längtan På jorden är
jag blott en liten tid Tack och lof Och sedan
far jag hem till Gud i friid.

3

I himmelen där bli så godt att vara Glos
Herren Gud och bland hans helgonshara För
evigt fri från alla jordens band Tack och lof
För evigt fröjdas i det sälla land.

4

I himmelen skall synden mig ej smärta

Oj huder världen taga in mitt hjärta Där är
jag fri från allt som fånglar här Tack och lof
Och evigt skedd från sorgen och besvär!

5

I himmelen skall ej Gud ej se mig grata
Där skall han ej behöva mig förlåta Sj
synden lärnas jag på jorden kvar Tack och
lof Och genom nåden hem till Gud jag far.

A. den 16 Snart komma hos Herren.

Snart komma hos Herren Vi hafva
vår boning till sist Där skola vi alla
befrias från sorgen och brist Där skola vi
vandras på gator af guld under palmernas
sus instämning i sången Som lifnas etc
danande bruo.

2

Snart komma hos Herren Jag aldrig skall
fälla en tår Han torkar dem alla han lifar
hvarst vidande sår Och där skall jag sjunga
Om aldrig jag här kunnat höja en sång Till

klingande harpor din sängen skall gada en gång.

2

Snart komma hos Herren jag evigt hos honom för bo Iverhigt byts så härligt min vacklande tro jag sködar då Jesus och ser ju hans ansigt så strålande O Herre mig kanta Till hemmet i hemmet snart.

77. Frälsningens budskap.

D-dm

Härligt nu skallar frälsningens bud Syndare kallar Herren vår Gud Kallar och kallar stora och små att han den frälsar evigt också.

2

Syndare stäma frälsningen tog Hvar för sin synda ömma en dag Då du kan bli syndarens hvitt Gud vill dig gifva frälsningen fri.

3

Hjälpen du löpte från Herren god Tärnan han högt dig ägt ma sile blod Lige då g'

längre fly från din stig Wänne och trängre blir det för dig.

4

Aldrig i världen blir du förgädd Synden och flården ger ingen fröjd Men om du smakat Guds lifs fria frid Låt de försaka världen alltid.

5

Lycklig i nöden lycklig i strid lycklig i döden lycklig alltid Det får jag vara ty jag är frälsd Sen kan jag fara hem när som helst.

78. Petrus och Förlöfningarna.

D-dm.

O, nu kan jag g' förstå dig, Häre ägre Mäskare Aldrig, aldrig skall du två mig Ny o nej det får g' se!

Kör:

Stilla, stilla, häre du, hvad jag gör du vet g' nu; Men här efter skall du få veta hvar för jag gör du.

2

Petrus om jag icke två dig har du ingen del med mig Säg mig Petrus hur du gör dig Om jag måste

lämna dig

3

Då han sig till Jesus vänder Och till honom
säger så: Herre två du mina händer Och mitt lif
och min.

4

O, du lilla människans öfver, Som i sin
förturhet Så utom sig genast blifver. Då hon
att ej ser och vet.

79 Lätt öfver floden.

H-du.

Lätt öfver floden, faller minns silfverhår
Tyst öfver jorden natten härskar ren Bredan
vill g' sluta sitta kvar på enlig strand Kringgässa
sångens lilla väntar dödens brand. Hör:

Tonerna blaga natens och svara den Jesus
min Jesus hämtar bruden hem i.

2

O, hur mitt hjärta älskar vännen hvil och
röt I fröjd och smärta ut lif och död. Vilt jag
trogen vara men jag fruktar frastans hot
Vången hvarlig snara lägger för min fot.

3

Änna så lög smyger fienden på sin kring
mig Änna gogen och dröglig stänger han min stig
Men jag kanyas valar för vår honung världens
glans gärna jag försakar för att vara hans.

4

Sakta gör timman under sorgetnars svall
Nattliga dinnman faller tung och kall. Kom
och kviska sakta till den brud att du är när
hennes täsar skola dyra Jesus här.

5

Ej vill du låta henne gå i skuggers land
Sucka och gråta, Tänd af torglans brand. Se hon
ofta höjer, tärfallt blick mot himmelen Fröjande
hvi dröjer Jesus brudgummen. Hör: Tonerna blaga
Himlens ånglar svara den Jesus snart kommer
hämtar bruden hem i.

6

Änna i hvällen hörs flodens delfa brus Änna
i hvällen dröjer minns hys. Men på öde stranden
ingen brud nämner att Öfvan sjöarnas anten sjunger
hon så glada. Hör: Tonerna blaga, Natens och
svara den Jesus har hämnat bruden hem.

80 Guds kärleksflod.

Guds kärleksflod är full af frid Den väller fram;
 Som hafsets ström så djupa och vid Den väller fram;
 Dess vågor bringa hopp att jag Som fordom var i skiden svag Ej med skall lida nederlag
 Den väller fram; Hör: Den väller fram den väller fram
 Guds kärleksflod den väller fram
 O Gud jag tror och fröja mig Guds kärleksflod som väller fram.

2

Den drifves högmodanden ut Den väller fram;
 På hjärtats strider gör den slut Den väller fram;
 Den lär oss att förstå hvarann Den gör mig alligenom samme
 Att nästan väl jag sköta kan Den väller fram;

3

Med mig för själar fylt måtte lif Den väller fram;
 Och mig en glödhett kärlek lif Den väller fram;
 Sand dina skatter genom mig till den gå på sorgens steg
 Att de må lära känna dig Den väller fram;

81 Eka.

Glädjens sång tvitthet jubel ut höjst Klara
 harmonerna klinga med makt Glädje tonas Guds
 lof i det himmelska kof till hans ära som frälsning
 oss gaf braukt Genom jordens sorger och neda
 tränga himmelska strölar af fäst. Englasångerna
 om hjärtat gripes fäst och vi rikta vår blick mot
 Guds hus. Hör; Hör du stundom ej ett
 eka, utaf engelskarens sång! Fann all ej ett
 hjärta ända genhvar någon gång.

2

Stämna in påstå skaver stämna in. Ut.
 änglarnas jublande sång. Därför tackoffra fram
 till det skottade lammet som den feller uppveste
 en gång Om så änglarnas lofjunga Gud bära vi
 då ej instämna med: Hör ett himmelskt och
 tröget maningsbud i de toner som tränga hit ned.

3

Här är grät här är klagan utan måtte till
 ut i den skavande sång men i sorgernas dal från
 den skivande vil hörs tonernas braskande gång de
 tillhöra den hoppförlöse hopp om en himmel af

sällhet och frid upptäta hvittat g' missföd tränga
öga och där slut är all jördöfets strid.

9-dm 92 Himnat.

Himnat vi vandra på vägen som leds Öfver
till de saligas himmelska frid Där Herren Jesus
oss hvila bereder Efter all nöda all oro och skid.

2

Blott några dagar af jördöfets nöda sen få
vi njuta af himmelns fröjd Blott några stunder än
hjärtat skall blöta glädje oss väntar frän sällhetens
höjd.

3

Systron ren målt i fjärran sig höjer
målt är himlen vi skynas ätted Göt na ren
af dess glans sig förniger själen sig svigas attypnat
så glad.

4

Snart af Guds närhet fullkomligt vi
njuta skada Guds rön ut härlighet stor alldrig
vår lofsång till Jesus skall sluta Ewigt den brunnar
i himmelns hörd.

5

Himnat vi segla vid rodet står Jesus

själf han oss för genom jördöfets städ snart få
vi hamna i himelska stranden resan blott
räcker en kort liten tid.

6

Fyll våra segel o himmelska vindar för oss
framåt i nöd och i lust resan oss höjer i skumman
börjar snabbare gås att mot himmelns kust.

7

Långren i hring oss i ödelige dimmor Herrens
är ställd mot himmelns strand fukten vårt
segel i kysliga skurar ren skinner ren frän sällhetens
land.

8

Framåt det går genom molnning och molnning
himnat att går genom mörker och ljus härligt att
går genom nöd genom fröjd Öfver att går till
Guds härlige hus.

9

Där skall g' ögat mer fukta af tårar där
skall g' öfridens stormar mig nå frästelens
pulsar mig röt icke skivas när på de gyllene gator
vi gå.

83. Det sälla hemmet.

Högt i fjes malmen där stjärnorna gå Inymder
och fusa värt öga Där ångla som spjunga och hargarna
stå Och soliga skaver blodigfärdade stå. O där är mitt
hem i det höga. 2

Så har nu min frälsare höjt mig åt Gud I
döden mig hägnat och runnit, Rättfärdighets fält
i sin blodiga skrud, Där är jag ja solig och lyhlig
som brud Ett hem för det blod som har runnit. 3

Väst är jag en pilgrims i sorgernas land Angifven
af fienderna många Och därför blir tiden så lång-
sam ibland Men tanken jag sänder till hemlandets
strand Där flyktas de timmarna binga. 4

Och när för ångsten och tröskel och är böjt min
brudgum jag nästan vill glömma Där skyndas jag för
till Golgata höjd Där ser jag mitt hemland, de fylles jag
med fröjd Och triffen så hastigt försvinna. 5

Wid skilnadsans stund här i trörens land det
stilla öga så fuktas af gråten Men där är mitt hem.

finns ej sorg eller kval blott fröjd i de fram-
gångens härliga sal Där målar jag i skönan äter.

6

När döden ren hemmet så biter och håll
min jordiska lygda förtära Där spjunga jag glatt skynda
död och stå till Min vandring nu slutas ej dröja
jag till Till hemmet blott kan mig föra. 7

Sen klädd i en ren och måhända skrud
Med gyllene hargar i handen Står Lemmets
förlorade soliga brud, Och lyhlig han spjunga
sin löfting till Gud, Bysprändas Frälsarens under.

84. Under herrfärdan.

Systron som mot himlens strand Ikar i fjes
öknens sand, Hörer här en liten sing, På vår tygta
pilgrimsång. Sängern hållas om ett land, Det
Guds folk, med palen i hand In för Gud och Lemmet
stå Och på gyllene hargar stå. 2

Wägen det är tung och smal Klär i våldens tårvedal
Men den vidgar sig till slut Och så för vi hända ut

Här är ora kanna och strid ettan hos Gud är
fröjd och frid; Här är natt och nöd och gress Där är
härighetens gus. 3

Här oss döden skrifv åt Under hjerta-
sorg och gråt; Där vi mötas på en gång Under fröjd
och jubelring Här vill allting vara oss bort Här är
lychan snöd så bort ettan hos Jesus tryter g-
lögghetens vär, o, nej! 4

Här vi aldrig dock förstå. Hur Gud han älska
så Där bli gåten löst när han öppnas oss sin
faderfarna O livall ~~och~~ salighet hos Gud. Hvilka
milda sängers ljus, Hvilka gåtens gyllne rad, O Guds
rikes lufvredskall. 5

Bäst vi gå och sjunga här, Om vår frälsare
så här, Kommer Gabriel med bud Och vi få gå
hem till Gud. Bröder, sytt, veta var, Telt att
vara alla där, Ty du skall för tveneri stå, Då du
tar hur minst därja. 6

25. Förlossningens.

När Herrens Zions fängar skall förlösas som
drömmande vi skola vara då Vår stora konung,

andshans makt skall brasa. han alla fängar skall
~~brasa~~ nederstä. Brist ut der Herrens lilla skara
Sjung ut i fröjd i jubellåtar. Hvar Ty Herren.
Zions fängar skall förlösas, Som drömmande vi
skola vara då. 2

De som med tårar så sin säd i tiden, Skall
jubelångar skörda på till slut De bära sina häspur
in i fröden Och Zions konung delas lönn ut. Brist ut 3

Och sist må deras jubellåtar skalla Ty stora ting
har Herren med dem gjort Han kunnat dem
ur lifvets faror alla Han fört sitt folk igenom
Saloms fjort. Brist, etc. 4

Jesu.

26. Här du mod.

Här du mod att lifva lifvet helt för Gud?
Här du mod blotta dig i Gånarshvad? Här du
mod att förmässa. Såsom Mithras gjort All den
härtheflöden. Där du har blott spott! 2

Här du mod att ensom i Smala vägen gå ettan
att uti skidder Blott med Herren gå stå 3 Här du

mod att lita Tygt och utan knut. Åter dig bröda sära
i din hjärtat.³

Har du mod att lyta? I din lilla arä
Oude of de stora Gynnanen små? Har du mod att
tyga eller man här för stor Det som du har donat
Och har hamnat för?⁴

Har du mod att pröva Och besörmma Gud
Om än syns glömma Dig till vändebid? Har du
mod att begä Da som svar för bön Sjaldam
mod och märker Blifva hämpares lin?⁵

Har du mod att ripa Åt ditt hvalda
bröst Bilden af din kärlek Dina ögons bröst? Har
du mod att offra Dem för Herrens skull
Och som död begrofa den i warden mull?⁶

Har du mod att hålla Så i striden at Di
shall segerpalanor Blifva din till slut. Då shall du
ett ringa Herren sändebud Med det modet ära Och
beröfva Gud.

D-dur. 37 Sälla dag.

Sälla dag då pröfningarna är förlutna, och en

angel uti himlabyggnaden, För att ringa nu den första
fröden, som ännu för Jans ränner återstår. Hör: Sälla
dag, Sälla dag, Då vi höra himlabyggnadens klara ljud,
Sälla dag, Sälla dag, Då vi alla somolas hemma och
vår Sitt.⁷

Sälla dag då Öfnens glöd mig när ej brinner,
Då ej synd och brist skall trycka sinnet mer. Sål
glädje frid och fröjd mitt hjärta känner, Ingen
sorg och suckan vorder mer.⁸

Sälla dag då Herren skall för mig öppelata Westens
salarna att jag därinn må gå, För att finna svar på
hvarje dunkel gåta, Och få läsa rent hvad här
jag skapat på.⁹

Sälla dag då i den silfverhvita dröhlen, Och
behänt med kärlekstens gyflene kors. Jag stä
lycklig är ibland den höga skölen. Skådande som
solen i sin midnattsglans.⁵

Sälla dag då jag här vinden harpor klinga,
Och så stämma in i jubelsången vår, För att lof
och pris det hära lammet bringa Som för mig
och mina syndas blödda här.

Sälla dag då uti kärlekens rike Alla de som
synas Herren Jesus tror och äro för en kärlekhet förklarade
Äro Och med änglarna i fridens hyddor bo.

88. Ungdomssång.

Unga skara du som vara, Hedstöt mot för-
tryckelsen Och i synden dig bedröar Säg vill du ej
slämmas in. Ser du ej det här mot döden Och emot ett
ohälsat land Tänk om du i ofgrundglöden Bli till
sist en svig brand. Köi: O, vill du ej vända åter, Håll
du på vid nödens tröskan Svär Satt sin förmun uppe-
höjer För var arm förlorad var.

2) Unga skara du som lifva, sorglös uti lifets vär,
Stöjels ses som nu du svär har, snart har giffen
Gjupa sår Samuelhval och bittra. Teras Följa efter
den visst Torne som ditt hjärta väsar Bli den bittra
bär till sist.

3. Unga skara, spild ej tiden, Som af nåd dig
Herren ger Inom kort den är förliden, Där ej frälsning
hinder nu, elleman man har finna Herren Söken
honore så det står Snart kom med sin onda fjärran
bort ifrån ditt hjärta gös.

4. I den sköna ungdomsvär. Följa öfver allt ett
Satt Ej du ängst skall du äro, Som du väntas i
hans bud Vill du evigt lycklig blifva? Ja jag vill så
svaret du O, då är det bäst att gifva, Herren Jesus
hjärtat nu. Köi:

89. När den eviga morgonen gryr.

När den evigt blösa morgon gryr med sol och
helgoständ. Och då saligt uti himlen ringas in Skall
och jag med Herrens folk igenom västervinden Lå, gå att
ta den plats som ärof nöd bli skän. För i Guds stål
bli aldrig natt Det gör ej viken nå Det bli ej ringen
svag och mato Det gröts ingen mör, O, kom, O, kom, och
följ med oss, Klur till det ljusa land Det änglar
sjunga våthemslång på paradiset strand. Eder Guds
rost till vålsamhet lyder i; i Skall och jag för hundra
trouen glad framgå.

2. Som en morgon rodnar öfver bergen Kommer
Herrens folk från jorden kamp och ständ ifrån en solig
syd som ifrån nordens lander De få mätas uti
kärlekhet och frid.

90. Guds ord.

Ären förminnas, snart öde stumma, röstenas
 ljud af gråt och af säng, Blåsar som strålar, snart
 famla humma, Sol går ned och natten blir lång.
 Köi: Guds ord skall höllas, Allt annat brösts, Triste för
 mig som nuktande vör. Blott horset är räddast, stödt
 i det ästa: skönt är ändå horset biva och dö.

2. G att vi alltid hata i minna, snart skiljes vi af
 nöte och af del. Ennare blifver nog de vort minne djupa
 och hvar brän kärleks glöd. Köi:

3. Och lot oss alltså försvinnas i de stumma, röstenas
 ljud af gråt och af säng, Blåsar som strålar, snart
 famla humma, sol går ned och natten blir lång. Köi.

91. Ring i himlens klackor.

Ring i himlens klackor, Tröjd i dag det är Ty
 ett barn från synden vändes om. Föddom det till
 mötes, sig på väg ligger. Ångande så vänligt ångande
 himn. Köi: Glädligt sjunga ånglar kring Gud tron
 Glädligt klingar gyllene basparsten; lukt ett vädligt
 vatten från den flötsta högen. Brunnande sig lyg
 jubelrop. 2

Ring i himlens klackor, Tröjd i dag det är, Ty
 en syndare försoning fått. Här till hjorden herden
 vilans lammitt här, som omkring i skum sänge gått.

Ring i himlens klackor, skaka högtidsord,
 Englar stämma in med fröjdlighet, Låt det glada kallet
 höras sannt kring jord, Ty en själ är ordan lammitt kad.

92. Natthälsning.

Eden
 Igen på resa här till sammanhållt land, Bliden
 är höja där mot himmelens strålar, I hvilken sällhet
 det skall bli en gång, ånglar oss möta där med
 lygnad och säng. Köi.

2. Här under resan se vi bida och fro, snart ständ
 vilan för oss, saliga so! Här har det ofta varit
 snöda och strid, Hemma har Jesus här det vilda och fied.

3. Pilgrim häll ett fast havets källa är ord, klins
 att sin Jesus till bidden är med, G jag ser landet
 hura att mot mig ler, dunkart kastet snart och
 seglen tas ner.

4. Pilgrim häll ett. Vi äro snart invid strand,
 resan är slutad och vi äro på land. Her de hvar blets

Träd det blommande, står, träd som här skolas
 Loff hvarstundaste år.

5. Där få vi möta många käre Guds barn som
 blivit frälsade af frälsarens arm, De skola sjunga
 där med fröjdesfullt ljud, äro till honom som
 har köpt oss af Gud.

6. Tänk när vi skåda Jesus frälsaren här,
 Och vi få bliva honom lik som han är, O blott
 I sin kärlek vilja vi gå, Därför sjunga vi
 äro, helatyska!

7. Här du min vän, som äro främmant till,
 Och denna nåd och salighet till från dig står, Kom
 nu till Jesus, Han vill frälsa din själ, att du i
 himlen och skall fröjdas jämväl.

93. Din Söknings Tid.

laus.

O, att du kände min änge vän, Den tid du
 sökte af frälsaren, Den tid som är framför alla
 tids, men som så hastigt ifrån dig flyr.

8. O, att du kände min änge vän, Här Jesus
 klappas för hjärtat än, Låt honom frälsa oss ofta

färr med smärta gå från ditt hjärtas dörr.

3. O, att du visste min änge vän, vad åndlös
 smärta dock väntar den, som här försammas sin
 söknings tid och går ut tiden förtan lid.

4. O, att du visste min änge vän, vad bön som
 väntar i himmelen, den själ som köper i änge
 år, att få en smärta hvarhelst det går!

5. O, att du visste min änge vän, Här skönt vi ha
 att på väntningen, som i vår ungdom gå hand i
 hand, På himlens vägen mot fridens land!

6. Ja, om du alla blott rätt förstod, De skola säga:
 O Jesus god, Låt mig få köpa i änge år, att gå till
 himlen i denna öfver.

94. Vilhelms möte.

O, att du kände min änge vän, när alla trogna samlat ha
 en gång, Vid det spegelklara haf där mötas vi, Vår
 fränder ifrån jorden häla vi med fröjdet och läng
 Vilhelms möte af de trogna där shall bli. Vilhelms
 möte, möte, när det stora jubelåret kommer till
 Vilhelms möte, möte, Vilhelms möte det shall bli
 himlen att!

När bekvämligheten förkunnas: Ingen tröt shall
vara mer! Vi få samlas och de frärliga skaras se.
Härlighet möte på den stranden, inga tårar fallas
där. Härlighet möte of de trogna det shall bli.

3

När den stora dag inbryter de frivilliga haf
och land, Herren, Jesus hämt med oss, skida vi.
Då han lyfter alla sina samlas på sin högra
hand Härlighet möte of de trogna det shall bli.

4

När Guds änglar högt förkunnas evigt jubel
en gång O hvad jämt, O hvad himmelsk harmoni!
Alla himmels harpor klinga, högljudd brusar
himmels ring, Härlighet möte of de trogna det shall
bli!

95. Brudens sång.

Älskade minn båd gamla och unga, Kristus mitt
lif, vill jag för evigt liflyfta Gud, ty jag är frälsad
brud. ij

2

Sången om brudgammnen klingar, lofspråk
Guds, Bruden er guset sig svingar. Sången om
Jesus den fröjdas minn lyf, Jesus för mig allt gjort

val. ij

3

Kan sig min frölsning åtagit. Nu är jag frälsad
Jesus i blodet mig tvagit. Lästets förbunt gälla evigt
hos Gud, jag är nu frälsad brud ij

4

Gud mig sin ante för gifvet. Ljuben med mig!
Kan i sin lifsbok mig skrifvet, Shalle jag tyga mig
junga jag ut. Gud mig välsignat därtill ij

5

Intet på jorden cyrvägar Skidjen i Gud, Den jag
så rikligen ägar. Mången förändras sig öfver min
fröjd jag är så lycklig och nöjd ij

6

Ljufviga tröst i all smärte, Jesus är min
juble min evigt minn lyf. Dyreste Jesus kom
närst att han tog mig till himmels land ij

7

Jesus så ömt mig bevarat Ljufviga tröst jag
kommer snart han mig söras: Blifva frälsad
stund denna dag Jesus du vet ja här är jag ij.

96. Sakheus.

Uti gamla gyllene dagar Uti staden Jeriko,
 Bodde det en man Sakheus sette han Hans var
 mycket hört till växten Som vi finna uti texten
 Uti Lukas; Annars var han en stor man.

Kör: Men naturligtvis det lifde. Äfven då
 som nu ett folk. Fulla utaf egenhärligh och
 maral. Och en hötfull blisk som brände De
 Sakheus alltid sände. Ty han hörde ej till
 farisæers tal. 2

Men en dag då fick han höra All den
 stora läran. Jesu Mararet just skulle gå
 förbi Så han sprang frän tull och lada ~~ett~~
 Uti förväg för att skåda Denne store Mästare
 frän Salika. 3

Han såg hela skaran komma nere där
 vid bergets fot Så nu gällde det att skynas på
 Och Sakheuses allvar menar Och blanda
 mellbästrädets grenar. Hluf han upp i hast
 att ostörd sitta på. 4

Men ej länge fick han sitta Ostörd där

på mellbästrägen. Ty då skaran gick förbi med
 sång och den Lyfte Mästaren upp sitt öga, Titt
 Sakheus i det höga, Sägande: "Kom nu jag gästa
 skall ditt hus." Kör; Men naturligtvis det lifde
 äfven då som nu ett folk. Fulla utaf egenhärligh
~~och maral~~ uti stam Och de böja hriterera. Han
 han verkligt sig geniva Att gå in och gästa hos
 en publikan. 5

Lik Sakheus hvilket under äfven jög
 fick lust att se Denne store Mästare som är
 så god. Och jag kröge till Jesu fötter Där hans bröd
 skot Gynna rötter. Och här är jag frälsad genom
 Lammets blod: Kör: Ja, jag är glad jag kan
 till Jesus Han som gjort mig till sin egen hära
 bröd. Med sin härligh han mig leder Och en
 ständig fröjd bereder ty jag gör en smula vägen hem
 till Gud.

97. Han är lifadann i dag.

Såsom jag har hört om Gubben Jesus Hvar han gick
 på stormigt loaf Hvar som vänd och vägar tygtnat
 på hans bud. Han gjort väl och hufvud alla trostat

Uppå sorgens stig Jag är glad att jag kan sjunga
han är lifvallen i dag. Kor: Han är lifvallen i dag
han är lifvallen i dag söker en förbörda frälsar
omne syndare ja han är lifvallen i dag.

2

När den blinde Bartimeus hörde han gick
vägen från Bopet blif, o, Davids son förbarm
dig Slutet öga midtett han öppnar och Jesus son
blef glad Jag är glad att jag kan sjunga han är
lifvallen i dag.

3

Halla, blinda sjuka, trötta hvarstingor
förlorade Bjudar alla fram till Jesus hulda
bröst Kor som himmen vid hans blodnad och
hans hulga kraft ~~at~~ motley Ty han är annu
densomme han är lifvallen i dag.

98 En ropandes röst.

Jesus

Jag är en ropandes röst i öknens ämne ett
gickfingrar på Guds lamm An förs det minn uti
bröllofsalen An hädas frätning i Jesu namn
Kor: Min vän är hvit och rött utkorad I bland

mång tider Kallelse.

2

Jag är en brud till min dyre Jesus Jag är
ett får af hans köpta hyrd Och likt små lamm
jag nu får beta På löftesängarnas gröna jord.

3

Wäl är jag svart medan solen bränt mig ett
lika fast är jag barn af Gud Fast jag som
bruden i Hoga Värn är klädd i ruddrähtens
mörka skrud.

4

Min världen bärar men hvad gör detta Jag
måste slitas, An måste dö Om ädelstenen skall
kunna passa I Jesu krona till Guds behag

5

Jag hvilas tryggt i min Jesu armar likt
trötta davan på Noaks hand Min frid ej störes
af världens stormar Min ankargrund är Guds
dyra lamm.

6

Jag är på toget som går till himlen ett fri
bitgett ifrån Golgata Och handuktlän det är min

Jesus Och hemåt går det för evrige dag.

4

Men du min vän som till ringen lysnar
Hvart skall du resa hvart skall du bo Guds
skall du tillbringa evigheten Säg vill du då stå
synden då.

8

Kom gör oss sällskap till härligheten
Vår vapen hvita den ständar snart
Då vi i mera behöfver stöda Och sista
tären är torrad bort.

99 Ingen lik Jesus.

Ingen lik Jesus, i lust och smärta Nij jag vet icke
en Ingen som kan förli mitt hjärta Nij det finns
icke en. Köd Jesus känner vår strid vår prövning
Kan oss hjälpa till att vinna Ingen lik Jesus i lust
och smärta Nij det finns icke en.

2

Ingen så helig och hög bland vänner Nij jag
vet icke en Ingen så öm och mild jag hämnar

Nij det finns icke en.

3

Är det väl stunder då han oss glömmet? Nij jag vet icke
en Eller en fara då han sig glömmet? Nij det finns
icke en.

4

Har han förbandet med någon brutit? Nij jag
vet icke en Finns väl en själ som han har förskjutit
Nij det finns icke en.

5

Ingen lik Jesus den vinnare hära Nij jag vet
icke en Ingen som har vörd all pris och ära Nij
det finns icke en.

100 Luta dig till Jesu hjärta.

Luta dig till Jesu hjärta, Där finns hvita Där finns
ro. Där finns balsam för din smärta, Där finns näring
för din trötta, Och när hälet du hvilar där Trygg du
under moderwingen är.

2

Luta dig till Jesu hjärta Många husvud hvilar
där Som från striderna i världens Smärtans tornemärke

lär Men som i hans sidor är Likhedom för kropp
och själ undfår.

3

Luta dig till Jesu hjärta Ännu alltid finns
det rum. Från hans gudsälppar flöda Nådens
evangelium. Drick ur källan. Öppna och fri Och för
evigt lycklig du skall bli.

4

Luta dig till Jesu hjärta När behjmmen
tar dig fatt När du tycker hoppets stjärna Slacknar
i den mörka natten Bekom molnet mera klart Än
hon dock på nattens himmel lysa.

5

Luta dig till Jesu hjärta Drick av hans munsk-
hälsk in Låt dig sedan ut på fältet Och en värld
för honom vinn Andens svärd det biter än Om
det får af kvinnor eller män.

6

Luta dig till Jesu hjärta När din lifnadssol
går ner Då det hviskas: kommen bröder Er min
hälsighet jag gör Si den förhoppande själf Slutligt
bör dig öfver dödens äff.

7

Luta dig till Jesu hjärta Då du ärosta brud
Och stäm in i segersången: Åra, åra vare Gud!
Åra honom, som till slut Flött i räd och trofast
hälsk ut.

slut.

101 Sång.

Jesus ditt namn vill jag prisa Du som har lossat
min tunga Ly blott om dig vill jag sjunga Låt mig att
lofsjunga dig. ;

Stöldarens tid är förgången Friden nu bor i mitt
hjärta Natten fördjupar all smärta Lycklig i Jesus jag är ;
Sled vid min bagge jag sitta Under den eviga ;
Hölkens ringskvar dugga När i min friggörde själ ;

4

O, att min Jesus jag kunde Dig för all världen
berisa O att båd dödar och vida Visste hur lyfelig den

5

Ängliga hjärta som heter Tänk på den Jesus och bida
Fatt vid hans huldrika sida Snart han dig gläder igen ;

6

När mina dagar försvina Står på den ödsliga stranden
Får jag till himmelska stranden Bättre där heliga min
sång ;.

Till de fridsärliga Guds rymdar Öfver molnen står
 all min lag Dit min Ande i tvän sig svingar Ser fast
 dunkelt hvad Tiern sig Ser en stad byggd af blod
 hörsatt Som ej mågonsin väckla skall. Som skall stå då
 en värld förmäktas Inför domarens stränga blick:

2

Syllen stod inom dina portar Der blott gläda och
 himmelsk frid Där skall härjnen till sist få hvila
 Efter ljuktig utkampad stöd Thärja tes som han
 fälar här Skina skall som en jörta-dåd fjälf han
 skötar bland helgonskaran Som en spärna med
 himelskt ljus.

3

Först af alla min blick skall söka Frälsaren som
 i döden gick Wid honom tron jag mig ned skall hasta
 Ljuktig öfver en enda blick Bittera minnen skall
 glömmas då Inga sorgar mig mera nå Ser mitt
 ankar jag där har kastat Inom förlätens helga rum.

103 Nu är jag nåd.

Då Nu är jag nåd och gläder, nu kan jag andas ut,
 Nu bor jag hos min fader min trödomstid är slut, Sen
 där mig både hälsa sitt ewiga förband I ordet den

högsta gärd.

Jag fordom gick och tänkte på bättring, bön och tro.
 Men det ej hjärtat skänkte lugnvalse och ro, Nu tänker
 jag på Jesus, hur ömt, han älskat mig Af kärlek hon
 offrade sig.

3

Så har min Jesus älskat och så han älskar än.
 Och som han tilltill frälsat så gör han om igen. Hans
 blod mig ännu renar från hwärje syndaflock Och gör mig
 fallhömlig och löch.

4

Om hjärtat mig fördömer och bittat gör besvär,
 Den trösten jag ej glömmur att Gud dock större är Och
 nåden väger mera än all min uselhet; Och priset vare
 lammet för det.

5

Nu Jesus hos mig blöter med nöd så rik och
 fri Hans nöd mig stöds omgiver Jag lever helt däre Och
 nu jag stupas sörga, ty Herren skote allt ett honom
 min sak jag befatt.

6

Nu salen frött må rasa och världen hjälpa till
 Jag skall för dem ej fara Det gör som Herren vill
 Guds ord behåller sigern och alla segra med Som
 stå uti frälsarens stad.

7

Så glad jag komat ilas i Jesu Åljos namn

Och snart jag saligt hvilas i fridens sälla hamn.
Men under pilgrimsfärden så här på barnens Jäg
sjunger min frälsares pris.

104 Slut.

Ador. O, lyft blicken upp du Herrens kampskara
lyft högen än det kungliga baner. Ty det passar g
för oss att se vara då en sky af vittnen ned uppi
oss ser. Kör: Glädlig frälsning är vår hälsning och
vi fröjas då vi se Jesus frälsas syntare och vår fana
hoppets fana modigt höja vi att världen än må se.

2

O, lyft blicken upp du glada kampskara,
låt världens het g' modet falla ned! Vi skall
Jesus själf sin egendom bevara, om än världen rasar
mot oss och är vred.

3 *Antrop.*

Snart skall kröningsdagen skönt upprinne då
alla frälsda lönen skola se. Må vi troget verkha
för att själars vinna att vår skona pryd af parlor
skina må!

Slut.

105

O, silver g' guld har förvarat mig frälsning
jordiska skatter har friköpt min själ. Vi blott på
hoppets jag kastat. Den enfödde Sonen gaf ut för
mitt väl. Kör: Friköpt jag är men g' med silvers
Återlöst men g' med guld. O, hvilat pris med
dyra blodet. ~~Än inget all sin skuld~~ *härskas krig.*
~~Än inget all sin skuld~~ *härskas krig.*

O, silver g' guld har mitt skuldborg utlöstat
Vi ärtill min skuld var stor och för svar. Blott
blodet på hoppet den kunde lösa. Blott den
förlösning för synden jag får.

3

O, silver g' guld kunde då jag var fjärran. Mig
tillräck vinna till Gud och hans nöd. Men blott
på hoppet det förde mig nära. Hvad dyg och herad
höjd i den ewiges nåd.

4

O, silver g' guld han förskoffa mig ingång till
himmlen som synden mig utstängt ifrån. I blodet
på hoppet förlösning dock vinnes och hem kommer
åter den evande son.

Ljuckliga Barndomstid.

Barnäven hur sälla glada Förn syndens fröknas
 kunnit brodden skada Barnahjertat som fallt sig bode
 I nådens skuror uti livets vär. Kör: O hur lycklig
 är barndomstiden Men ack så snart så snart den
 är förliden Ja hur lycklig är barndomstiden Men
 ack så snart så snart den hastar bort.

2

O, hur sällt att i späda åren Som lam få
 beta med de äldre firan Uppå ängen i Jesu sämn
 vart vi liv och hälsa hafva fått.

3

Jesus var och ett barn mitt tidan Som vi Och
 honom nåden glädjen friden Han går för oss och
 förirar striden Mot våra funder Hattelyja.

4

Som en moder sitta barn hugsvader I
 ordet Jesus oss så ömt lättsälar Fruehta
 icke ty jag bevarar Se jag skall bära lemman
 i min famn.

5

Herre lyga att vi steds må höra Det som hon
 våra själas saliggöra Och upplät de vårt hjärtas öra
 Då vi i söndagsskolan samlas få.

Guds röst.

Jag minns en röst som run i ungdomsåren Mitt
 hjärta kom att ställa lysna till Som var mer lyri än
 fläckterna om värn och mera klara än linder
 klara drif.

2

Jag hörde den bland trädens kvonar susa
 så vemodfullt i dunkel furuskog Och än så
 mäktig uti forsen brusar När nattens stjärna i
 dess bölja log.

3

Jag hörde den i lyckans solskensstunder
 så varmande men ack så kudd ändå Det lög en
 ström af kärlek varm förunder Men och dess
 språk jag kunde ej förstå.

4

Och länge sökte den att nå mitt hjärta och svälla
 ut och bli ett livachord Men ungdomsgrän den
 var bjöd af smärta Och jag förblef förläp för västen

hall och härd. 5

Så kom en dag då denna ljwa Stämma Till
Själ'n talle såsom ofta förr Då hunde intet mina
kärar hämma Och upp för Jesus sprang mitt
hjärtas dörr. 6

Ty det var han som fann det vilna
färdigt Det var hans röst som Guds i barnstämman
Ja det var han som utur kärnes näret skjög till sin
hjärd så frött är kärlek bär. 7

Och ofta nog i husallens tygsta timma så
andahjupfullt jag hör en skön musik Och mellan
molnen ser jag härför glänna som locka mig
till sängens himmelrik. 8

Jag hör hans röst den är mig så förtrygen
till hvassje tanfall lyssnar glad min själ Och när
en gång jag är för himlen mogen Den hälsar mig
välkommen hur jämväl. 9

Sköna land.

O sköna land öfverflugen som siarne sag i öndesyn

Du strölar skön i evig glans På jorden of den ~~stilla~~ färdens
Kör: O, sköna land! O, sköna land! Jag längtar se din gyllne
strand. Kom Jesus snart och för mig hem Till denna
stad Jerusalem. 2

O sköna land Allt mät du är Till dig jag går från
striden här Och synes pilgrimsfärdens läng, Jag stämmer
upp min hemlandssång. 3

O sköna land där Lammets brud Skall blödd i
vita silkets skrud Förlöst och fri från jordens tung
Uppstämman glad den nya säng. 4

Där skall jag möta så till slut De kära som gått
hem förel Fast vi med kärar skigas här Vid jubelsång
vi mötas där. 5

Vad mer om här jag ringa går Och världens
tröt min lott försmär: Dock himlens ringe jag är och
evig ära väntar där. 6

Men skönare än galors guld Och du för mig o

Jesus huld Och det skedd himmel bli för mig Att jag för
evigt bo hos dig.

7

O, broder sök mig då din hand Och följ mig till
det sköna land; Bli ej tillbakå, tiden flyr! Din förhast
nu mot himlen steg!

Wila

O, vilken lycklig sällhet och hvilat Jesus kan
bringa de sina ända När vi blott stilla, stilla förbliva
Ute hans kärlek, som älskar oss så! Kär: O hvilken
vila så skön! O, hvilken vila så skön! Ute hans
kärleksarmar Finns jag vilan så skön.

2

Liksom en moder hjärtligt hugsvalar
Svåtande barnet och hviskar dess namn Så han
blott Jesus bringa mitt hjärta Tila och ro i sin
bästa famn.

3

Jordlivets brist och ibland stormar Barnet ej
hinner i kärlekens ba Ty liksom davan återfann

arken Jag ut Jesus far fästet min va.

4

Frästarten väl söker sarga mitt hjärta, Värld
och vill mig locka till sig Men Jesus segern är given
Jag ut honom och han ut mig.

Guldgråvarn

En gång i fjärran väst Vid stilla havets kust
Jag fann mig själv en sommarsatt Ett hjärta slog
med lust O, snart end mod, På strand jag stod,
Jag tänkte gräva guld Bli rik och på det kunnat Men
mina planer gick omkull Och jag fick ej en rent Men
aldrig förr mig bättre bort. Kär: Ty jag blir frälst
Ja härligt frälst Och jordens skatter för hvem som
hulst Jag byter ej bort den skatt jag fått För
millooner nu när jag gått.

2

Jag reste hit och dit Att söka guld och glans Jag
sträfvade att med att föla att vinna ärens krona Jag
vill uppe på högsta toppar. Jag tänkte ej därpå Att
när min famn blev full Jag måste bort ifrån det

gå Och lämna mitt schalltill "På denna jord Och
själs lili muell. 3

Men skott om torvona 3 dag just liksom
för Och ser ej stackars Lasarees Där utanför
sin dörr Blott för sin skatt Och så blir nate Di
klappas döden på Wane han då hjälpa honom Den
rike mannen måste gå Från guld och vinning slum
Men Lasarees kan för gå hem.

4

Ätt denna ära här Det akter jag ej stort. Ätt
mannen i himlen skivet är Och genom himlens port
En gång jag går nu kronan för Betygat minnes här
Om karsan ej är full Ätt vara himmelsk millionär
Ätt mure värld är guld Ty banken där går ej anhalt.

Varför icke i dag.

Jesu Varför icke i dag varför tröskas du än för
det gäller din ewige frid. Varför gympas du ej för din
himmelske vän Jesus kan ställa all oro och stund.

2

Varför icke i dag innan sol sjunkit ned

Varför icke i dag just i dag? Var det icke för dig
som din frälsare led Ja för dig som han uppfyllt
lag. 3

Varför vill du ej lämna ditt hjärta åt Jesu
Ätt ungdomens soliga vär? Varför glömmas du
ständigt hans heliga bud För en fröjd, som med
jorden förgår?

4

Varför icke i dag, medan hjärtat står varmt
Medan sinnet är belyst och glödd? Säg o-lyns
hvar han giver dig sänga och ~~arm~~ armst Ätt du inte
den himmelske skatt.

5

Innan tiden fött lägga i iskalla hand Öns
hjärtat så stormande slag Innan jorden bitroter det
okända land G. stå uppe medan ännu är dag!

6

Varför icke i dag medan än du har tid Ätt för
leve för Jesus ditt liv Och för fröjdas och jubla och
verka en tid Och till sist för gå hem till frid.

Fågeln näste.

Nu har fågeln funnit näste, Shrämda svaton
och ett faste Trötta duvan och ett luvor står hon på
be. Flör än världen kring mig larmar Uti Jesu frälsa-
ammar. För jag vilu uti trygghet frid och ro. Kori: Tills
min Jesus vill jag ita Där allena har jag salighet och
fröjd I hans sköt får jag vilu Liksom fågeln i sitt
näste trygg och nöjd.

2

Om än sator mat mig riktar Sina avgrunda
skott och siktar som ett Lejon glystsk att skaka
egge min själ. Jag i skötet skyndsamt ilar Och där
när mig i hans pular Skerut hotfullt de än vana O,
så väl!

3

Hos min Jesus blir jag ställa ammar han det
gå mig ita Glör i denna märka dodens skuggas tal.
Snart har tor sin skugga duva I sin denna jordens
tuva Upp till sig i himlens ljusa fröjdesal.

Ett nödigt är

Ett nödigt är

Ett nödigt är i kvällens stas frid. Så göda
prövande de milda ordan och ett slasens så hög
10 himmelsk blid. Där han i tvorna 19 skerlingen
satt. Och skuggorna sig broder över jorden. Och solen ljöd
Petonia godnatt.

2

Glän som var lörts sol och världens ljus. I av
sin skavhet än i kvällens timma. En givlj återblöd
att horn och hest Och vid hans fötter lysna. Begn om
Marie lycklig all allt. mer förnimma. Den frid
som med hant ord i i joken horn.

3

Men Marie lygglar än med ständig tjänst. Ett
verk samt lör hur k minde ut för luvor. Med skone
fager färger hägsande ha glömt. Ett verk samt lör
ett skönt och härligt val. Men bästa delen valde
av de tvorne Marie. Och som görde Jesu tal.

4

Och under ständig tjänst. Hur fast hur lät
I glänne bilen vid vår Jesu fötter. Uans nöd
allena lär oss tjäna väl. Skall ordet i alla himla-
borna råd. I hjärtets djup. Stä säkra faste rötter. En.

helij stället måste röra med.

7

Och därför gjel till Marta Huvens ord Ett nödigt är. "Må samma ord och falla ett helij trygghet i mitt hjertas jord Ett nödigt är bland livets smärta belys Bland dagens fögder eller sorgar alla Det Gode än var morgonstund som gyller.

6

Ett nödigt är att på en längad jäs veta inga genom plantans lita livet G. för mig det besinna väl att när det ena eller andra hör Vår fångsta mig fast Vår till dig är givell Säg än till mig, blott ett och nödigt är.

8

Och före kvällen viderar på den som som i morgon står höjst knoppas Och livets förgång är med oss sin hos Vår den som på när vädrens lust färgar Hår lyfte upp ditt huvud än och knoppas Och hatta mot ett land av evig vår.

Tusenårsriket.

Det skall ske liksom som står skrivet Herren Krist skall inta riket och regera på vår jord i tusen år. Då allt annat skall vara fjärran alla skola tjäna Herren. Allt vad liv och ande har skall lova Gud. Kri: Själva tider vi förbida, när Guds som regera skall på denna jord i tusen år. Litta riket har ej lite när Guds som regera skall på denna jord.

2

Man skall bygga och plantera G. skall missvänt existera. Rikaren skall söga sköldaren i spår Ingen skall man höra klaga, Alla äro njöta glada När Guds som regera skall på denna jord.

3

Ko och björ på samma beten Varg och lamn till samma anika Lejonet skall isom oxen äta strä Inlet djur skall vara skadligt Allt bli godt och välbehagligt När Gud som sitt valde skall på jorden få.

4

Omman skall av mull sig föda Ingen skall

en annan döda Säson yngling der den hundraårige
Folket skall som gräs uppkulta Enig sällhet få
de njuta När Gud som regnera skall på denna jord.

5

Man skall mig y låra strida man skall spjut
och svärd omvända Under fikonträdet i va man sitta
för Det har Herren så beökat Ja hans egen menn
har talat Och vi två vad som i biblen skrivet står.

6

Då med fröjd med lossad tunga Man i Juda
land skall sjunga. Si en fast och säker stad vi
hava fått Ingen skall oss mura blandra Upp till
Templet vi då vandra För att vår tillbedje Herren
Sela.

7

Liv män av hufvudstaden färd judisk menn i
vochen, Och de säga: Vi med eder säga gärd vi hana kört
att Herren är med eder När och fjärran, Bruden
ut hans inght! Flykt vi skola få.

8

Gud skall Hans berg upplysa och barta folkets
stiga och utplåna landets skulder på en dag. Han ett

gästgäst framsätter utar mörk och feta rätter och or
sität vin av gammalt äldt slag.

9

Mark! Det folk som Gud utloper för sitt
namn han den ledsaget ära hängar och präster inför
Gud. De i härlighet ~~för~~ och ära få som
lammets brud regera Med sin brudgamm och sin
konung tusen år.

10

Nu i synen löst regnet skalla! Gud har blivit
allt i alla Himmelen med jorden nu föränd är!
Vad som ^{sedan} ~~mer~~ skall hända Biblen säga gör till-
känna så min säng den måste Vår för ihla här.

Håll ut!

G. den

Vi äro ~~att~~ ^{nu} saliga genom Guds mild Bålförstiga
varda av tron Gud följat oss efter sitt allvise råd
Igenom sin älsklige Son. Därför har han lovat en
härlig lön När tillståndet tagit sitt slut! Ett sike vi
härligt, en hvona vi skön För den vinn i tron
håller ut. Kör: Håll ut! Håll ut! O bröder och

syster hött ut! Håll ut! Håll ut! Och brönan dig
vartas till slut.

2

Väl fienden vådalar att rycka oss ner Och
fävor omgiva vår steg. Och världen oss smäddar
och hänfallt belär Och sätan förklarar oss krig.
Men Jesus blev smäddad fick lida hän Fick
lida båd spiken och spjut Men Jesus han har
uthärdat allt till vår förmän Allt vi uti tron
hålla ut!

3

Men snart kommer Jesus i himmelens
skjöl Omgiven av änglarnas här Lik piggsda örnen
med honom vi fly Från jordlivets sorg och besvär.
Där få vi omfamna vår Färlöare här Vi älskat
himmare till slut O bröder och syster, det låter sig
här Allt vi uti tron hålla ut!

4

Håll ut de min bröder! O syster hött ut. Att
vandras i Fästlans spår! Gj tvöttna i loppet en
meda minnet Tills hemma förklared du står De
när i vänt öga av havets svall Gj sval av stormarnas

Tjunt Snart stå vi på glas-havets klara hvitstall
Om vi stå tron hålla ut!

Mitt hem

jag har ett hem i himlens höjd, Och skäddar sin
dit upps med fröjd, Jag skyddar hemat på resan
gläd, Huru till den lifoande guds stad
Huru ja hem

2

O strand så skön, O ärg så grön, Guds larm lät
dönn upps min bön, Att i blott se men även nå,
Den gyllne staden då ja då —

3

Och när jag där i stödde få, Och Lammet mig till
mötes går, Och änglaskaran Färmma upps, En
välkomot säng O då ja då —

4

Och anden bruden säger kom, Och den det hörs
säger kom, Och den som töste komma må,
Att fritt af lifets vatten få —
Kom o kom kom o kom

Örnen och lifjan.

Uti dalens fann i den luvigna hamnen växte lifjan så
fagra och sköna. Skild från världsbalsvets larm smekt av
vårsol så varrens stöd hon belädd söt i en vismanhet grönen.

2

Skön stod lifjan där skön den dräkt hon bar⁽¹⁰⁾ på
hon av skaparen fått ingen ören hon har ingen sorg
huru tår hennes lörning till himmelen gick.

3

Liten lifjeknytte slog sitt öga upp emot den molnfrä
himmelen blå morgensrodnaden brunn doggen pärlor
fjörsvann sängerskaran en dröjt hövdes skö.

4

Örnen svingar sig på en luftig steg fick se lifjan i
sundergåend det vill du följa mig åt på min lustiga ståt så
vår prästers försöriska tat.

5

Nå rad lifjan jag finner g' behag att som du förs
vänder om omkring dalen så mig så skön skön skaparn
ställda mig här för du stolta och se dig omkring.

6

Örnen drog sin hos upptill alpjens ros men hem
åter till lifjan igen. Liten lifja du är allt för skön att
ste här kom jag här på jorden min vän!

7

Tänk när jag kan på länna dalen mig ty min
skapare ställde mig här. Ingen skönhet jag tror finns
på jorden så stor som den julets torn min skapare blott.

8

Örnen fjörsvann drog och åt lifjan tog en gång
skade du följa till slut nästa morgon som jag
hosam till dig jag styr att jag låter skott mans tåg.

9

Dagen inne var solen lyft klar örnen talt till
lifjan så väl som den skönhet och glans som i världens
fjans och vår lifja blev prästers tvät.

10

Mången följt på flög där lilla fjöda mången värm
i fjörsvann drog bort. Bäckens sorlade en sjung en sing
får sin vän liten lifja din sällhet är bort.

11

Skaparen glimtes bort upptill kullen blott född
lifjan och jorden gick fort. Men den fjörsvann var nog

Ätten ätten lifa han gog ty mat skaparens wiga han
djert.

13

Du som hört min sång må du i en gång bliva
sungen i fristarens garn Därför blif på din wakt som
av skaparen föll blif du ett av hans lyfiga barn.

Samla trosvittnen.

Från härliga höjder lit anden mig för Jö
skådar en underbar syn. I fjärran den härliga
sängen jag hör Men ack den är högt öfver skym
Där skynas den stad som har gator av guld
Dess portar stå öppna för mig Där ser jag Guds
lam som borttog all min skuld Och vänner
som vänta på mig.

2

Där ser jag en hög utaf trosvittnen stå
Om hvilka jag läst ha förut Jö Abraham
ser bland de saliga gå. På trospärs och sorg
är nu slut Och Jäsa ses syns vid hans sida
säg glad, Med Isak och hela sin ätt Ja talar
den är ju de heliges red Att rädda den är icke
lät.

Och där ser jag Abak som byggde sin ark. All
vädde bad sig och sitt hus, Från floden som frambröt
så våldsam och stark Hans lifnad blev långsam
och lugg Och Enok jag ser som blev tagen direkt
Från jorden till Herren sin Gud Och hem
Mehisidek som ej har nänt skäkt Där står den
skinande skrud.

4

Och Lat som blev räddad ur brinnande
stad av änglar han finnes och där Och Jochab
som hjälpte för Rahel så glad eller hustrun till
till Lat syns ej där. Men Det moabitiska
jämte sin man Och Moosi sin svärmor så
här Och hon sunamitiskan fröjda sig här ett
här har fått härborge här.

5

Och där ser jag Mose som förde Guds
falk i öknens de färdar är Och Iken som står
vid hans sida som talte Han och ibland helgonen
står Han fältthuvu Josua sväratt ej bar Han
hvilat från möda och strid tillika med Kalab sin
broder så här Han njuter en vacker frid.

Bland Herren profeter jag Samuel ser
Hän står majestätisk ~~och~~ och hög Han straffar g
Saul för olydnad men Och David jag ser är g
trög All röra på harpen i fröjdsfulla ton Hans
finfinter finnes g där Han har och fått lämna sin
hemliga torn En annan hans spira mer bär.

7

Elia som hämtades hem uti eld med brinnande
hästar och vagnar Han från sin Elia g' mera
blir shield Elia är g' mer till gagn För enhäns
sinn fordom han gästet en gång Då bröd var i
skäppa och kruas Han stämmer nu in i de saligas
sång I staden så strålade Guds.

8

Av himlen för detta jag ser här en hop Josia
Yiskia med fler Och Daniel ser jag med g'
vägar grogr För ljus han kastas g' mer Och
de tvänne männen som skeddade gick Igenom
den den brinnande ugn Där ser jag och ängeln
lura ~~att~~ sällskap de fick De nyta av sällhet
och lugn.

Här står Jeremia den sorgne profet I brannen
han kastas g' mer För Idradguds på jorden han
grät Han nu är saligtur lo Och här ser jag
Job och hans vittnen och så De arne hugvårdare tre
Den onde skall beröas g' mera på sin Men flera
vi än skola se.

10

Här finns ännu Josef som såldes en gång Och
bördes till främmen ~~land~~ land Hans Gud var dock
med under fångelskådet tvång Och upphöjd han
blev efter hand Till herre med kongen i höghet
och makt Från tvättstora till härlighet stor eller
större än Furao uti sin pröfning Han hos Herren
Zebao bor.

11.

I nya förbund Maria jag ser Wälsignad
bland kvinnor hon är Som fordom mot
Josef så lyktig hon ler Han hvarna hos Herren
nu är Och barnen som drojts ar Herodes de på
En jubla i himlen med fröjd Och änglarnes
gläde när de se Davyddia För lidnad här
ingen är böjd.

Matteus, Sadeus, Sakus här finns Och
 Lazarus liggarna med Samt den kananeiska
 kvinnan vi minns. Hvars dotter i plågor sig
 vred Johannes och Paulus de stora Guds män
 De stoda likt himmelens sken Men här
 ser jag Dorcas de fattigas vän Och Tomas hvars
 två är så klen.

13

Här finns och den man som till Sila
 gick att tvätta bort blindheten sin Och
 röfvarn som sällskaps med frälsaren fick
 Och kom så i paradis in Kornelius äfven besökt
 här minns Af oss ängeln i strålende skrud
 Och Licia hrämmer skön äfven här finns Och
 lovsjunger Herren sin Gud.

14

Vår välsände Petrus som inshade ba
 Och bygga på Jakob en gång Han har nu hos
 Jesus sin saliga so Långt bort från jordlivets
 träng. Ja mätte vi frälska bland helgonen fi
 En gång i den staden så skön Som den utaf Jesus
 för trohet för stå Det vore vår ständiga bön.

Klippingen

I den brustne klippans rännar Som i döden
 brast för mig Helt jag vill mig överlämna Gern
 mig Klippare i dig. Kö: Djupare i dig, Klippare i dig
 Gern mig, o klippa här, Djupare i dig, Djupare i dig!
 Djupare i dig!

2

Det förboddas djupa lund: Jag den och de i
 mig, Af det lifte, som du geit, Gern mig djupare
 i dig.

3

O, hur lust att hett sig gömma I din härlig
 innerlyg! Hvem är den, som vill förtäma. Och
 hvilar gömd i dig?

4

Här har skrända Avarn näste Sparven
 hus och svalan ba Hoppet säkert ankerfäst
 Och mitt hjärta himmelsk so. Kö:

Wid brörestunden

O, huru djupt för själs och sinne allt sig
 ställa sitta här För att höra honom tala Som
 all visdoms källa är. Kör: Ställa, ställa, var min
 hjärta Lyssna gläd till vännens röst! Ingen
 kan som Jesus tala Skänka frid åt sorgens brud.

2

In för Gud i tyst tillbedjare Djupet i stöpet
 böjt jag vill Skild från kvanje världslig tanke,
 Ställa ställa lyssna till.

3

Inlet inlet han fördöjer För sin återböte
 brud Hvarlig lutan uppenbarad För den själ, som
 står för Gud.

4

Blott mitt hjärta ingen igenhämmer Rörten
 af den älskade Du han jag i minsta vettens
 Skymten av min Jesu se.

Källan.

Där Den rojandes källa i Lili för törstande
 kvinnor och män En källa med livande vatten
 Framväller så portlande an. Kör: Källa så klar,
 vatten du har Tidernas törsta aldrig dig när, O,
 huru väl Där är för för min själ Gula mitt
 trötta hjärta där för.

2

Här hrukan du tömt under färdan, Och
 allt hvad du ägt givit ut, O hvar till den
 levande källan Den flödar då andra tar slut.

3

Här ofta med svitande hjärta Och törstande
 ande du går Och märker ej källan i önen, Där
 hälsa och svalka du för.

4

Dig hvila vid källan i Lili, Uti hennes
 sköte ligg gynn Sli söjer vid vatten den klara
 Och jordlivets strider förglömme.

Jakobs Gud.

De du ⁴ Nu min frälsnings sak är klar och god
Min själ har gjort sitt väl Jag mig anförtror i
Herrens hand för mina dagars tal. Kör. På Jakobs
Gud vill jag bygga mitt hvar På Jakobs Gud vill
jag tro. ² All nöd och sorg är han mig en berg
där jag så tryggt får bo.

² Blott hos Jakobs Gud är salighet för
gammal och för ung Om du ej fört på honom
blott O, tro i dag och sjunga.

³ Ly vad mer om här i ödemark min bidd
blir stenen hård Den till Herrens trofasthet
skall bli en dyrbar minnesväg

⁴ Så jag iler barm till himlens land På farlig
öfversty ty jag hört hans löftesord jag skall ej
öfvergeva dig.

Bed och arbete.

Bed och arbete det är Guds lag Bed och
arbete än är det lag Smart sänker natten
skuggorna nu På han du icke arbete mer.

Kör.

Håll ut att bedja snart blir du hörd Fältten
ju redan vitna till skörd Om än mod taras
såden du sår Gynniga skördar såkert du får.

² Bed och arbete hvar du än står Håmnas
dig mödan aldrig så svår Se blott på Jesus
hur gjorde han? Gör du som Jesus gör vad
du kan!

³ Sucha dig modet står du försagd mins
att i ordet kraften är lagd Drick ur Guds
hälla väldiga drag Bed och arbete Ihus blir
din dag.

⁴ Nu här den jordman steng och hård

Herrn om Tegen likväl har värd Säden han
ger dig väder så skön Vattnad av Tårar säd
under bön.

5

Bed och arbeta ännu en tid! Jesus skall
vinna verket med frid Bed och arbeta trogen
blett var! Snart för du lemn hemma hos far!

Tempelkällan.

Se från helgedomen flyter Tempelkällans
klara flod. Saligheten där i trygga Strömmen
giva är Lammets blod. Hör: Sköna flod!
Lammets blod. Härlig frälsning finnes där för
en ä' var Säg så med tro och lid Djupet härlig
frälsning har.

2

Längre ut till anden manar Tusen abas
till och de Frälsningsbrödens rikedom anar
Strömmen här dig just nu.

3

Längre ut från eget vara Tro än frälsare

och gå! Lat fröjdningarna fara Egna jaget lihan.

4

Längre ut du skall förnimma Andens kraft
den svaga här Där på djupet skall du sanna
Prisande din fader här.

5

Längre ut och ej tillbaka Djupare du
Kriste brud Och du skall få se och smaka
Härlig frälsning finns hos Gud.

Närmare hemmet.

Upp hjärtligt mången gång Din tanken
för mig står I dag jag närmare till är till
hemland än i går. Hör: Närmare hemmet Närmare
ja närmare hemmet i dag i dag än någonsin förr.

2

Ja närmare i dag min faders sälla hus
med alla med alla bönarna där Och tröna
med dess Guds.

3

Och närmare hans famn Som hett mot mig

Sträcker ut Ditt alla bördor på din grav Och
sörgerna ditt skett.

4

Ach närmare din stund Då jag får se
min Gud Då ingen synd och ingen nöd Skall
trycka mig hans beud.

Jesus skall höra min bön.

Guds När med min synd jag till karsen gå
~~Tyggat jag har i det~~ Jesus skall höra min bön
Tyggat jag har i det skattade lamm

Jesus skall höra min bön
Hör: Guds skatten han ge. Guds bön skall härnede
Om mig Alla Guds fallet vinnbar så skön
Jesus skall höra min bön

2

Ber jag att Anden skall gida hos mig le
Jesus skall höra min bön.
Ber jag om ledning och fastare tea
Jesus skall höra min bön

3

Stundens på vägar som ej jag förtär
Jesus skall höra min bön
Wisdom av lifden hos honom jag får
Jesus skall höra min bön.

4

Tygg nu att honom jag lämnar min steg
Jesus skall höra min bön.
Nog skall han ge vad bäst är för mig
Jesus skall höra min bön.

Vyrmaning till lov.

G-dens

Lova Gud med glädje sång Ut hans helgdom
Och i fastet är hans makt Lovaungen Herrans
Kör: Lova honom allt vad anda har Giv åt Gud
din lov sång en och hvar För hans kärlek allom
tyggenbar Ljung hans pris! Halleluja!

2

Leven för hans gärningar Hans stora
härlighet! Hyllan med en värdisig sång Hans
stora höga Majestet!

3

Loven med basuners ton Och cittrans
harpans Gud Ja till praka strängarpul Och följt
lovsjungen Gud.

4

Loven med cymbalers klang Valfjallande
och klar! Allt lovsjunge Jehova, Allt, allt
vad anda har!

O. min nya sång.

Utlav Friden lyft ifrån jorden en gång.
En Johannes fick höra den himmelske sång.
Härligt sjöngs den av helgonen omkring Guds
tron Till dess himlen genjöjd av dess blängfulla
ton. Kör: O min nya sång. O, min nya sång.
Jag har lojset den här O, min nya sång.
Pris och lov och ära och storhet vare Gud
Ifrån evighet och till evighet.

2

Ära vare Lammet som höjt oss åt
Gud Gligt tonar den himmelske lovsångens
Gud Ära jorden och himlarna svara igen

Ära halloja vare Lammet! Amen.

3

Snart skall Jesus komma i ära och makt För att
hämta de sina till sig som han sagt Då fullkomligt hos
honom en evighet lång För jag sjunga min nya
min himmelske sång.

Sök att öva hjältanod.

Sök att öva hjältanod Verke för att hämma
Dagelandskapens syndafloed Som vill översvämma.
Kör: Allt det onda plåne ut Allt vår orän
vaka! Gör i dag ett fast beslut Allt ej vasdrogk
smake.

2

Bort med allt som girar vras Och förståndet
Nöras Friden tar från våra ^{Guds} Och all frejd besöras.

3

Se hur många tusental Allt förderwet hastar
Sig och andra ute hval Ära doinkorn hastar.

Wäktarens klag.

Wäktare vad lides watten? Skadas du i
tecknen snart. Se utöfver land och watten Lofte
Stjärne glänser klart. Kör: I Guds kraft vi
vilja strida Bliska framåt och förliða. Snart ej
några mer shall lida Lttar dryckenahagens nöd;

2

Wäktare vad shall du bäda Wak ar
fröjd för folk och land. Jo min broder du
shall skada Drunkarn löst ur sine band.

3

Wäktare vad lides tiden. Syns ej ~~stjärnan~~
stjärnan högre stå Sorgens natt är ~~snart~~
är snart förliðen. Nodens barn då fröjdas på.

4

Shall den stjärnan endast droja Fjör
att slochna om en stund Nj den shall
ståds förnjöja. Alla folk på jordens vund.

Fro dig igenom.

Fro dig igenom hoppas på Gud Hör ifrån Herren
fröjdfullt ljud Lita på Jesus han har dig här Fro dig
igenom nöd och besvär. Kör: Fro dig igenom Gud hörs din
bön Ålska dig igenom Snart får du lof Lid dig igenom
Möt vad som hälet Sjung dig igenom och du blir frädd.

2

Fro dig igenom suckarnas död Horskvägen lundat
Stundom är smal Guldet shall säfras renas så väl.
Fro dig igenom frälsa din själ.

3

Fro dig igenom Annan vad mer Där baken
molnet solen ju se Watten den mörke stjärna
och har Fro dig igenom osedda dö

4

Fro dig igenom synden och nöd Golgata
nåden frälsar från död Allt är fullkomnatt
Änden din pant Fro dig igenom tidernas brant.

5

Fro dig igenom tra på Guds Läm Lofte
vagnar förer dig fram Brännhuta tavar torhas di
bort. Fro dig igenom tusan är hort.

Rum invid korset.

Rum invid korset för varje själ. Rum invid
korset för dig. Kom dörför Skynda och sök tillt väl!
Rum invid korset för dig. Kir: Rum Rum kom
här är rum Rum invid korset för dig.

2

Kom nu till korset du sorgsna själ. Kom
invid korset för dig. Våg. lukt. Maria den
bästa Ul. Rum invid korset för dig.

3

Kom nu till korset du trötta själ. Kom
invid korset för dig. Lagg där dig neder så går
dig väl. Rum invid korset för dig.

4

Anden och borden de säga kom Rum
invid korset för dig. Skynda dig döj i i dag vänd
om Rum invid korset för dig.

5

Kom här fins vila ja frid och tröst. Rum invid
korset för dig. Kom och dig lute till Jesu bröst
Rum invid korset för dig.

Gud är god.

Låt oss förena oss i sång. Gud är god. Minnsta
born och änglar mång. Gud är god. Alla alla med
sin synd uppräta och genom blodet frälsning få. må
allas loo till händerna gå. ty Gud är god. Kir:

Gud är god i; låt oss förena oss i sång ty Gud är god.

2

Sjäng så det klingar runt. kring jord. Gud är
god. Herren oss dukat nådens bord. Gud är god.
Blodet oss ren från synden gör. Anden oss fäs och
liv tillför därför vi sjunga med i kör att Gud är god.

3

Herren till vän och får vi fått. Gud är god.
Där i de sällas arv. lott. Gud är god. Han är oss
alltid huld och blid hjälper i varje möda strid.
Oppnar oss himmelporten vid ja Gud är god.

Mitt hem

Mitt hem är g' på jorden bland mödor
och besvär jag är likt mina fäder en gäst och
främling här men i min faders rike en bönig
väntar mig som aldrig här på jorden har sin like.
Kör: Åhå hem, mitt sälla hem, Skina stad Guds
vinnens stad Där ängleskaran sjunger så glad
Halleluja "O, vad frid, der finns ej strid, O, vad fröjd
jag blir så nöjd. Inom de parlyontarne klara.

2

Som seglarn ut stormen med längtan ser
mot strand Så längtar jag mot himmet på
himlens sälla strand Dit stormens brus ej tinner
och vågens svall ej når Där intet hjärta lider och
seknar.

3

En vinnung skön det bliver att lämna jordens
mull och i med de frästa vandra på gator utom
guld Och i den nya sängen med jabel stötta in Och
lätta korsetarna klara.

Ewig vila

Edur

Redan hörs klockorna klämta
Labbat för dörren står Jesus de sina
skall hämta - Härliga jubelår Sängen
för evigt skall brusa Liksom en
mäktig flod, Vajande palmerna susa
förda med himmelskt mod.

Kör: Åhå Åhå ske Gud lycklig jag
hemmat far. Åhå Åhå ske Gud Himmel
jag redan har Åhå Halleluja! Lammet
min livsmusik budskap hörs Och snart
jag föres Till himmelsrik.

2

Där skall ej synden mig smärta
Döden ej härska mer Ingen skall
sära mitt hjärta Ewig jag Lammet
ser. Där i de fridsallas, Vila min ande
får Salighet utan all like! Torhad
är varje far.

3.

Åldrig en suck skall jag höra, Suckarnas

tid är slut. Ingen min vila skall
störa Skiden är hämpad ut. Där i de
sorgfrias himmel Bada jag får i ljus,
Skild ifrån jordlivets rummel. Bor
jag i faderens hus.

4.

Vila ack saliga vila. Lammet är
solen där. Och medan vakterna ila,
Sjunger jag redan här. Sängen om
korset och blodet Lättar min pilgrims
gång Tröstas jag än fölla modet,
Ämmer jag upp min sång.

Klippan

Adur

Har du ditt hus uppi klippan
byggd Skall det föröfigt bestå. Där
kan du alltid få vila dig. Hur än
stormarna gå. Seglare, kasta ditt
ankar där hamnen så skön och så
stilla är, segla då ej längre bland
mörka skär, Kasta ditt ankar där.

Börjar det mörkna uppi din stig Allt
tyckes dig gå emot, O, huru skönt att
få vila sig, stödj på klippan sin fot
Klippan är Kristus, besinna det. Lagd
af Gud fader från evighet. Segla då
ej längre bland mörka skär kasta ditt
ankare där.

3

Vila på klippan i stormig tid Frukta
ej vågornas brus där kan du njuta båd
lugn och frid. Fast står på klippan
ditt hus klippan är Kristus håll ut min
vån. Snart är du bärjad för himmelen
Säkrare grund kan ej givas här. Kasta
ditt ankare där!

4.

Intet kan rubba din fasta grund
Korset på klippan står fast. När
uti dödens och domens stund. Vågorna
komma med hast. Evigt förlorad är
då en var, Som ej sitt hus uppi klippan
har. Där för är det bästa att ha allting

klart, Domaren kommer ju snart.

En säker tillflykt.

1. Vid Jesu hjärta där är lugnt.
trots stormarna på jorden, trots allt
som här kan bli mig lugnt är han min
tillflykt vorden. Högst bruser jublet
djupa, än här, än där, men öfver dyfven kan
mig står Vid Jesu hjärta, etc.
2. Här kämpar kött och ande in
beständigt hårda strider, här segras
ofta köttet, men det skall dock dö
om sidos, men o. hvad bitterhet och nöd,
en långsam död är korsets död.
Här kämpar kött och ande in, etc.
3. Här vill det synas många gång
som skulle allt gå under här blandas
sacken i min sang O. Herre många
stunder Men vid ditt hjärta inman
kort, då alla tidens missgud bort. Fast
än det synes många gång som skulle allt gå

under.

4. Du Herre Herre skall likväl, till slut
behålla seger men uti dig min arma själ,
sin tröst och starkhet äger. Det skall
fullbordas hvad du sagd, jag tröstar på
din nåd och makt. Du Herre Herre skall, etc.
5. Den brötta duftan tröfs ej här i vida
ödemarken Kom hemte Herre Jesus här
Din dufta hem till arken Hon längtar
från en stormig strand Till glädjen på
din hägra hand Kom hemte Herre
Jesus här. Din dufta hem till arken
Anna Björkman

Jesus är Dyrbär för mig.

- 1) Fri såsom floden nedströmmar till mig
Sedan min Jesus drog mig till sig,
Mer af hans kärlek, Fins än på mig
steg, O, du min Jesus är dyrbär för mig.
(Rör: Dyrbär för mig, dyrbär för mig,
Jesus skall alltid bli dyrbär för mig.)

2) Gladjen är evig, min själ jublar det
Räcker till Himlen, jag när till slut.
Kristus är upphöjd, mig drager till sig,
O, du, min Jesus är dyrbar för mig.

3) O, du min Jesus, hur dyrbar du är.
Kom var mig nära, kraft mig beskar.
Dryt alla fjätkar och låt mig se dig,
Jesus skall alltid bli dyrbar för mig.

(Kör.) Dyrbar för mig, dyrbar för mig,
Jesus skall alltid bli dyrbar för mig.
Ad. Forslund

Stjärnor i kronan

1. O min tanks flyr här till det hellige
land, upp till Jesus, min beade
och värd, till min krona jag
trä, men jag fröjer ibland.
Skall det bli några stjärnor i den?
Hä!

Skall det bli några stjärnor i kronan
jag får, när jag avlagt min jordiska
skrud. Skall jag möta med fröjd
så den himmelens höjd. Några gölar
jag annu på Gud?

2. Nå jag troget så söka den tid jag
har kvar. Långa gölar till fröjdens
färd. Wäjs blottningen själ blir
en stjärna så klar, när på evigt
skall prisa hans namn.

3. O vad fröjd, när min Jesus
upptogs till sig, Om så någon
jag räddas här. Hindern härligt
blir ännu högre på mig, Om
blott stjärnor i kronan jag bär.

Sången om Jesus.

Jag vill börja med sången om Jesus
 detta klingande frälsare namn
 som gör hus i den mörkaste dalen
 och som bingar rätt färdig hit fram.

Hör:

Jag vill börja att sjunga om Jesus
 här i tidens och tårarnas land
 tills jag står i den himmelska fiken
 och för evigt bejunga hans namn.

2.

Jag vill börja med sången om Jesus
 som steg ned under änglarnas kung
 för att frälsa en olyckligt släkte
 i från dödens och djävulens kung.

3.

Jag vill börja sången om Jesus
 som på golgata aftrade sig,
 och som sade se det är fullkommat
 i vad tröst, det var även för mig.

4.

Jag vill börja med sången om Jesus
 du som begravnade mig i döden
 utar gravens försedde bönning
 och som tröstar de rina igen.

5.

Jag vill börja med sången om Jesus
 när den ovägar morgonen gryr
 denna sång som här i längsuggi jordens
 skall för evigt bli älskad och dyr.

Säg det för Jesus.

Är du sjuk och trött och tung om hjärtat
 Säg det för Jesus, säg det för Jesus och din glädje
 död men i din ännu Säg det för Jesus just nu.
 Hör: Säg det för Jesus, säg det för Jesus

Trögnare vän har ej du Glor lovsför alla
 du din vän må hälla Säg det för Jesus just nu.

2

Rinna tårar ned för dina hinder Säg det för
 Jesus, säg det för Jesus Trykts du av onda
 synder många Säg det för Jesus just nu.

3

Fruktar du de mörka skogar många Säg
det för Jesus, säg det för Jesus. Och du för din
framtid röda och ängslig Säg det för Jesus just nu.

4

Fruktar du för dödens hårda trängsel Säg
det för Jesus säg det för Jesus. Blika du mot
himlens höjd med längtan Säg det för Jesus just nu.

Min herde

Han härlighetsfullt mig sökte, då jag var liten
o skugg. Han på min skuldra bar mig till farafällan
tragg. Och ifrån ängslaröster många blev himlen full
av jubellång. Kör. Han i nåd mig sökte med sitt
blod mig köpte. Han från vilna stigen ämt mig
drog. Och i farafällan in mig tog.

2

Han tväddade hjärtasären göt öje i och vin
Han sade till mitt hjärta, jag samer dig du är min!
Jag aldrig hört en sånne sådan röst. Din gav
mitt hvalda hjärta tröst.

3

Ifrån hans sår de djupa flöt blodets strööm så röd
Jag såg hans törnehrona. Hans kval och bitter död.
Med korset böjd jag prisar dig. Allt det så nödigt
led för mig.

4

Jag kväver i hans närhet, hans ljus omströlar
mig. Och löflits rosor smyckar. Min smala
lwnads stig. Männ evigheten räcker till. Allt prisa
honorn som jag vill.

5

Så ställa tiden ilas. Du allt mitt goda
är. Jag väntar på den morgon, när du mig
hembud bär. Och jag skall vid din sida stå
som smyckad brud för brudgum stå.

Sigersång.

Glör du syster bios som på Jesus thor sätte dig ned
och hör på sängen. Om ni lyssnar till jag berättar
nill hur jag mär ser jag blev fångur. Sj jag är en
Jesus Kristi fänge nu och jag mär så gott så härlig

hjärtans du om varanda själ blev Kristus liad skulle
ingen bli förgången.

2

Som han fick mig fatt själv han blev min skote
tänk vad rik jag nu är vordin allt vad du här ser ja
och mycket mer höll i himlen och på jorden offt
är mitt och jag fått fastbrev därpå lovald vare Gud
som haver ställt det så jag fått arvlot i Guds fasta
stolt Och en plats vid himla bordet

3

O jag är så glad ty jag har en stadt skönare än alla
stader Gud har staden byggt därför står den tryggt
skadas ej av något vädret Portarna av stjärn och fönster
av kristall gatorna av guld och ädlaste metall för
den närhet är och den huggen tar finnes där båd mat och
kläder

4

Stadens mias du vet hutes regel salighet gränsarna
av valda stenor utom stadens mias seten går på tus
men han får blott tona grumar En gång förr i tiden
här jag honom hämt men för att min svädra fick jag
ej en sånt jag blev fattig där är nu millionär bor vid
älven som mig renar.

Uti staden där jag och turu är och har tusentals gator
behåller ingen klagolät ingen undersat alle äro där rynter
Jag skall och regna där i tusen år med min Herre
Jesus som för mig fått där när han döden slog och det
land intog där att salighet mig väntar.

6

Uppå detta vis Herren vare pris skall i ewighet jag lova
aldrig bliva trött alltid vila sött aldrig tyga eller grava
Eller som hvimman fordom följde Miriam så i ewighet jag
följa vill Gud lam gå var häst han går stå varhäst
han står aldrig stoppa eller snara

7

Kog för denna gång ringen blir för lång arin jag skulle
allt berättat därför slutar jag men en annan Kog tänker
jag att den förbättra Men kanske du ej vill höra
på min sång såj mig allt och jag skall tga nästa
gång sjunga för mig själv invid krets älv där
i ensamhet mig sätta.

N ^o	REGISTER.	Sid
1	Du som ofta blagas under vandring	1
2	Hvar är den mannen	3
3	Herren min herde är	5
4	Rehoboth bergen sjunker söder	7
5	Snart vandrar en dag	8
6	Saligt Saligt att Guds nåd se	10
7	Skonmar af nåd.	11
8	Trött af vägen	12
9	Himlen mättnar	15
10	Fördom söka jag o Herre	16
11	Välkommen stilla sabbatsdag	17
12	Lyft dig min själ!	19
13	O, har stort att se på Jesus	20
14	Har snart försvinner vår lifnad	22
15	Det är en kärlig ting	23
16	Se lammet på Golgata	26
17	Nu vi vandrar till Jesusarben	27
18	Uti ungdomens lyckliga dagar	28
19	Till det kärliga land	29
20	Jag vill boja med dig o min Jesu	31
21	Hälsd Jesus du mig friskt	31

N ^o	REGISTER.	Sid
22	Lyckliga brud	33
23	Gåla i morgonen randas,	35
24	Gåla nu mitt sälla hjärta	36
25	Öt stilla barnahjärta	37
26	Säg mig du segersälla själ	39
27	Snart skall bröllofs fröja	41
28	Du himmelske löfsång	46
29	Jag är en kristen	47
30	Jag har funnit sakens blomma	48
31	Låt mig få höra om Jesus	50
32	Jag vill hafva Jesus med mig	51
33	Räds ej jag är med dig	52
34	Hvart gäller resan	53
35	Har älskar dig min fader om	54
36	Skrid för sanningen	55
37	Kärliga lot	56
38	Lifvet så hastigt försvinner	57
39	Om sky af tagna vittnen	58
40	Skönt i aftonstunden	60
41	Beatrice du lifva hem	61
42	Jag är så hjärtligt nöjd och glad	62

N^o

REGISTER

Sid.

43	Jag har en vän.	63
44	Solkenut	64
45	Vår skönd är slat	65
46	Fäfängligt	66
47	En sanningssöker gick ut att se	68
48	Vår Gud är oss en väldig berg	69
49	Se mängden mot Golgata skides	70
50	Fadershuset.	71
51	Ännast i hopp till Gud	72
52	På syndfull jord	73
53	Sittande vid Jesu fotar	74
54	Sjung evangelium	75
55	Jag vill ut, jag vill ut.	76
56	Will du skåda Jesus	77
57	Väst dödsflodens båg	78
58	Det finns en värld	79
59	Här underlig är du	81
60	I Guds barn	82
61	Kärlörens vakande öga	83
62	Klippta du som brast	85
63	En vän har jag funnit	85

N^o

REGISTER

Sid.

64.	Hvem kan taika hjärtvären	87
65.	Jag vill sjunga en sång	88
66.	Det vänta en blomma	89
67.	Länd din eld.	90
68.	Kvällen äranst konung.	91
69.	Jesu dig kallas till hus och frid	92
70.	Sjufäst och kärleksfullt Jesu förs hälla	93
71.	Fästas i, du älska hop.	96.
72.	Här du ser den lille skaran.	97.
73	Vår mitt lifsvark är ändrat.	98
74	Vära om Jesus.	99
75	En liten sång om himmel	100
76	Snart komma hos Herren	101
77	Härligt na skallas frälsningens	102
78	O, nu kan jag i första dag.	103
79	Lätt för floden	104
80	Guds kärleksflod	105
81	Uppen ring himmel jubel ut högt	106
82	Kunnat vi vandra	107
83	Högt öfver vreden.	108
84	Syphon som mot himmelströmt	109